

OBČASNÍK

ČÍSLO 3
2020 - 2021

Tradice, zvyky, recepty

Velikonoce

Distanční výuka

Co mi vzala, co mi dala

Přečtěte si na straně 4

Naše škola

„očima“ žáků

Přečtěte si na straně 11

***Zábava, inspirace
v celém čísle ...***

**Interview
s ředitelem školy**

Pan ředitel odpovídá na otázky,
které mu položili žáci školy.

Přečtěte si na straně 27

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA
A STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ,
Mladá Boleslav, Jičínská 762

Vychutnejte si toto číslo bez cenzury

Vážení a milí čtenáři!

Dnešní můj úvodní příspěvek do Občasníku bude mít podtitul SEDMERO OTÁZEK MÉHO AKTUÁLNÍHO ŽIVOTA. Rozhodně nepůjde o složité otázky a úvahy, ale pokusím se nastínit témata, nad kterými já osobně aktuálně přemýšlím a která mě rozhodně nenechávají klidným. A jejich nastíněním možná probudím chuť přemýšlet i ve vás, vážení čtenáři.

OTÁZKA PRVNÍ: Jaké bude ponaučení lidské civilizace z aktuální epidemiologické situace ve světě?

Můj názor: Moudré národy se poučí.

OTÁZKA DRUHÁ: Zaslouží si český národ takový chaos, který je mu denně po dobu více než jednoho roku předkládán stávající vládou, v jejímž čele stojí amorální člověk s absencí svědomí a odpovědnosti a kde převážnou kvalifikací není odbornost?

Můj názor: Nezaslouží.(?)

OTÁZKA TŘETÍ: Budou objektivně vyhodnoceny výsledky a zpracovány důsledky distanční formy vzdělávání žáků?

Můj názor: Mělo by tomu tak být, je to velká příležitost pro reformu vzdělávací soustavy v ČR, včetně inovací obsahu učiva.

OTÁZKA ČTVRTÁ: Budou letošní žáci závěrečných ročníků úspěšní u maturit a závěrečných zkoušek?

Můj názor: Ti dlouhodobě zodpovědní a svědomití ano. Lajdáci a ignoranti možná „zapláčou nad výdělkem“. Ano, „padni komu padni“.

OTÁZKA PÁTÁ: Zvládá naše škola aktuální situaci ve vzdělávání žáků?

Můj názor: Ano, učitelé distanční formu vzdělávání svých žáků zvládají, online výuku převážně také. Ostatní zaměstnanci školy (vychovatelé, nepedagogové) rovněž plní určené úkoly.

OTÁZKA ŠESTÁ: Kdy se vrátí žáci do naší školy?

Můj názor: V aktuálním školním roce 2020-2021 se žáci závěrečných ročníků ve škole objeví až v souvislosti se zkouškami (MZ, ZZ), učňové (i z nezávěrečných ročníků) možná na odborný výcvik a praxi. Ostatní žáky uvidíme dle mého názoru až při zahájení nového školního roku. Kéž bych se mýlil a vše bylo dříve...

OTÁZKA SEDMÁ: Bude mít naše škola po přijímacím řízení dostatek nových žáků?

Můj názor: Bude, počty uchazečů jsou příznivé.

Nalezení jednoznačných odpovědí na vyslovené otázky není vůbec snadné a jednoduché. Pokud se, milí čtenáři, pokusíte nad nimi zamyslet, budu potěšen.

Přeji všem lidem dobré vůle krásné a pohodové Velikonoce a především pevné zdraví!

Jiří Šlégl ☺

Mladá Boleslav 2021-03-27

Vážený čtenáři Občasníku,

potřetí v tomto prazvláštním školním roce se k Vám dostávám v elektronické podobě. Blíží se Velikonoce, přijímací, maturitní a závěrečné zkoušky. Všechny proběhnou v podobě, na kterou nejsme zvyklí. O nějakém hodování či vyšlehání dívek a žen si můžeme nechat jenom zdát. Ano, doma si to, pánové, asi neodpustíte, ale to není ono. 😊

Učni i žáci maturitních oborů prožívají období nejistoty a častých a mnohdy nepromyšlených změn. Přejme všem, aby se svých vysněných cílů dobrali ke spokojenosti své vlastní, svých rodin, ale i nás, učitelů, kteří máme z Vašich úspěchů také radost.

A z čeho se bude skládat toto mé vydání? Objeví se příspěvky o Velikonocích. Zvyky, tradice, pokrmy, ale i příběh paní asistentky Vladislavy Mikešové. Velikonoční křížovka, sudoku pro volné dny prázdnin. Oslovila jsem své kolegy a ostatní pracovníky naší školy a vzešlo několik příspěvků o distanční výuce. O své pocity se podělili Dana Balounová, Štěpánka Hamršmídková, Jaroslav Klímeck (velmi osobitým způsobem 😊), Lenka Wenzelová a Jiří Bernard.

Větší část tohoto čísla tvoří odpovědi na zadanou anketu mezi žáky naší školy. Otázky jsou různorodé, účelem je zjistit žákovské zájmy, názory na osobnosti české i světové, oblíbená jídla, zvířata, oblíbené seriály, filmy, výhody a nevýhody distanční výuky. Samostatnou část tvoří otázky pro ředitele naší školy.

Žáci mohli pokládat otázky i ostatním vyučujícím a pracovníkům školy. Takže: Myroslave, já mám ve velké oblibě film Forrest Gump s Tomem Hanksem v hlavní roli. A jako naprosto geniální považují jeho dabing dnes již nežijícím Vladimírem Dlouhým. Panu učiteli Lhoťanovi se daří už lépe, což je skvělá zpráva. A Františku – otázku ohledně turnaje v League of Legends je potřeba směřovat spíše na Vašeho třídního, pana učitele Lhoťana.

A co ještě si budete moci přečíst? Zhodnocení svého pobytu na naší škole provedl Honza Bergmann ze 4.L, Hanka Nováková a Monika Volfová, obě z 2.NA. Paní učitelka Pavlína Podlipná pro Vás připravila dvě velikonoční křížovky. A já? 28. března roku 1592 se narodil Jan Ámos Komenský. Vždy se musím usmívat, když si vzpomenu na dětskou říkanku o něm. 😊 Toto datum je vyhrazené svátku nás, učitelů. A tak Vás trošku zatížím informacemi o Pravidlech chování sebraných pro mládež (1653).

Možná, že toto číslo školního časopisu je poslední v tomto školním roce. Ráda bych poděkovala celé řadě z Vás, s kterými prožíváme online hodiny jako něco samozřejmého, nezbytného, někdy i humorného. Neříkám ale, že je to s Vámi všemi vždy jednoduché. Maturantům a učňům závěrečného ročníku přeji, aby dokázali, že jsou schopni přizpůsobit se výzvě tohoto období a s trochou štěstí zvládli zkoušky úspěšně.

KRÁSNÉ JARO!

Marcela Ernestová

Moje velké poděkování patří opět paní Věře Ondráčkové, která dává časopisu závěrečnou podobu.

Na obrázku jsou zajíčci z Úherců, kde žiji. Už druhý rok budou s rouškou. Ach jo...

DISTANČNÍ VÝUKA

aneb jak vnímám tuto dobu

Distanční výuka je výuka, která probíhá na dálku. Komunikace mezi učitelem a žákem vyžaduje použití sdělovacích prostředků a příslušnou komunikační technologii. Občasník zajímalo, co tato forma výuky přinesla našim žákům, učitelům, kolegům, prostě nám všem a na následujících stránkách se chce s vámi o to podělit.

Martin Spejchlík, 3.L

Doba koronavirové pandemie není pro nikoho lehkým obdobím. Ani pro moji celou rodinu to není lehké. Doma už jsme zavření přes rok, bohužel to nevypadá, že by se svět měl vrátit k normálu. Čas trávím doma se sourozenci. Když to šlo, šli jsme se projít na blízkou alej nebo do lesa. Teďka jsme ale skoro pořád doma. Ale i doma se dá najít spoustu zajímavých věcí, co dělat, a rozhodně se nenudíme. Hodně času nám bere škola, nad ní trávíme spoustu času, ale samozřejmě si najdeme čas na to svoje. Když byl sníh, pomáhali jsme s odhazováním, koulovali se a stavěli venku sněhuláky. Já ve svých volných chvílích programuju nebo si zahraju nějakou hru na telefonu. Sestra letos maturuje, takže

má plné ruce práce s učením a maturitním projektem. Filda, ten je momentálně zabraný ve čtení Harryho Pottera. Sérii si velmi oblíbil, teď je už u Fénixova řádu. Knížku nosí všude s sebou a čte ji každou volnou chvíli. Nejstaršího bráchu teď moc nevidáme. Je v Praze. Vždycky jsme se moc těšili, až přijede na víkend domů, ale teď kvůli zákazu přejíždění okresů musí zůstat v Praze. Budeme rádi, když ho uvidíme přinejmenším po Velikonocích. Když ale máme čas, tak si zavoláme nebo si dáme nějaký ten match ve hře.

Všichni se moc těšíme, až to celé skončí, a my všichni spolu budeme moct normálně trávit čas. Třeba bychom spolu mohli jít do kina, nebo v létě jít spát pod stan. Už jsme jednou byli a moc jsme si to užili.

Hana Nováková, 2.NA

Dva roky za námi, zvláštní, uteklo to jako voda. Dva roky, které s sebou přinesly spoustu výzev, překvapení, ale i nových přátel a zážitků. Nebylo to jednoduché, a to nejtěžší nás stále čeká. Od začátku se snažíš, makáš na sobě a najednou covid. Jakože cože? Nosíš roušku, nemůžeš dýchat, ale pořád makáš, učíš se a najednou "buď doma, uč se distančně". Tak

jo, jede se dál, jsi doma, občas se ti nechce vstávat, ale nakonec s hrncem kafe, sice ještě v pyžamu, ale pořád to jde, však oni nás do školy brzo pustí. No, že to bude jen na malou chvíli, to tě v tu chvíli nenapadne. Prázdniny, výdech, nádech, druhý rok je tu. V pololetí už zase zdravíš učitele od obrazovky, takže celá příprava na maturitu "home alone". Ale my to dáme, musíme.

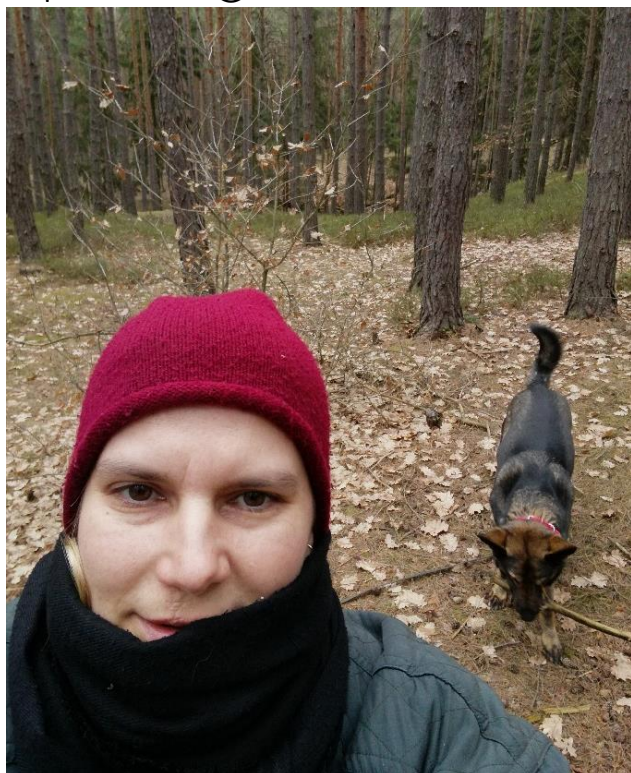
Štěpánka Hamršmířová

Já a rodina

Jsmo více doma, ale kupodivu si nelezeme na nervy. Syn Daniel online výuku zvládá, a to po svém. Přeci, když je něco do xx termínu, tak proč by to udělal dřív? Pochopila jsem a neprudím. Ale když je potřeba s něčím pomoci, přijde i v jiný den, než je samotný termín. 😊

Za mě říkám, že mě to baví, už jsem si zopakovala slovní zásobu a gramatiku německého jazyka a sebe samu velice překvapila, kolik si toho ještě pamatuji. Chemické prvky v chemii. Moji oblíbenou matematiku a početní operace všeho druhu. Zeměpis, dějepis a přírodopis, tak ty jen okrajově. Český jazyk, ehm, tak ten bych přeskočila. A pak je tam fyzika s velkým F, tak ta nám oběma, mně i synovi, dává zabrat na 1000 %. Nikdy to nebyl můj oblíbený předmět, ale mám statného a trpělivého doučovatele. 😊

Kdyby byla online výuka, když já bych chodila do školy, jéééé, mně by to nevadilo, úkoly bych plnila v plném nasazení a kdyby to šlo, tak i s předstihem. 😊

Já a zaměstnání

Zvláštní pocit, když vstoupíte do školy a tu je celý den ticho, jen sem tam zazvoní telefon, přijede pošťák, přijde si kolega pro radu, přijde žák pro potvrzení o studiu. Nikdy bych nevěřila, že ten každodenní ruch mi bude tak chybět.

Zatímco kytičky kvetou, rostou a daří se jim dobře. Však koukněte.

Já, zprávy a dění kolem mě

Již rok. Takže se to snažím nevnímat. Pozitivní jsme byli celá rodina, nezabili jsme se těch 10 dnů. Zprávy neposlouchám, nemusím, v práci se novinky dozvím. 😊

Chci si zachovat zdravý rozum, a tak sbalím manžela, syna, psa a hurá do našich krásných lesů.

Čtenářům Občasníku přeji krásné blížící se jaro. Buďme zdraví.

Dana Balounová

Práce s počítačem pro mě vždy byla jednou velkou neznámou. 😊 Koho by ještě před rokem napadlo, že se počítač nakonec stane mým každodenním chlebem. Najednou jsem byla vhozena do řeky a plav. Začátky byly opravdu těžké. Classroom má spoustu možností, aplikací...a světe, div se, já je díky velké pomoci a trpělivosti mých dvou vlastních dětí začala nakonec ovládat a používat. Nemohu o sobě ani teď prohlásit, že jsem technicky zdatná, ale hodně jsem se naučila.

Co se ale asi nikdy nenaučím je zvládat situace, kdy celé dopoledne (někdy i odpoledne) civím do monitoru s různými ikonkami, za kterými se skrývají mí žáci. Občas mě nechají nahlédnout do svých pokojů, ukážou svého domácího mazlíčka, nebo mě seznámí s některým z dalších členů rodiny, který se stává součástí oka kamery. Jak se srovnat s tím, že na pokládané otázky si často musí odpovídat učitel sám? Jak omluvit pozdní příchod na online výuku, když se žák například zdržel ve sprše (v 11 hodin dopoledne)? Jak se nezbláznit, když celé dny trávíte v kuchyni u

jídelního stolu, kde každý den v 8.00 hodin začínáte živě vysílat, o přestávkách a pauzách vaříte oběd, z přilehlých místností posloucháte probíhající online výuku vlastních dětí a z pracovny manžela, který řeší po telefonu pracovní záležitosti?

Každý den představuje obvyklý rituál, který si lze zpestřit pouze tím, že si místo tepláků a vytahaného trika obleču kalhoty a lepší svetrík, jdu do nejbližší prodejny v naší obci a doufám, že rohlíky ještě neprodali.

Součástí života v době covidové se pro mě stal také sport, ačkoliv jsem nikdy sportovně založená nebyla. Každý den chodím v tempu zhruba 10 km za každého počasí (bohužel po stále stejných cestách) a také jsem se po 30 letech postavila na brusle. 😊 Pořídila jsem si chytré sportovní hodinky a ty teď veškeré moje aktivity zaznamenávají. Musím se opravdu snažit, protože mám velkou konkurenci, paní učitelku Ernestovou. 😊

Přeji vám všem hodně zdraví a těším se na shledání zase v „normálním“ životě. 😊

Matěj Zíta, 3.F

Co vše mi dala a vzala distanční výuka a vůbec doba koronavirová?

Dala (distanční výuka): více času na to se vyspat a dělat ostatní věci okolo, aniž bych se musel připravovat na cestu do školy, více volného času.

Vzala (distanční výuka): kontakt s třídou, povídání si s nimi o přestávkách atd.

Dala (doba koronavirová): několik kilo navíc a větší lenost

Vzala (doba koronavirová): praxe, ve kterých můžu mluvit se spolužáky

Jak budu vzpomínat na naši školu?

Jako na místo, kde jsem se naučil dělat to, čím se s trochou štěstí budu v budoucnosti živit, a taky jako na místo, kde mi byli ochotní pomoci, pokud jsem s něčím měl problém, jestliže jsem se na to naprosto nevykašlal.

Lenka Wenzelová

Je to asi zvláštní, ale moje práce mě pořád ještě baví. Nebýt distanční výuky, nemám si celý den s kým promluvit. Leda s kočkou. Nebo sama se sebou. Jsem velká samotářka a introvert, ale co je moc, to je moc. Moji žáci mi děsně chybí. To jejich povídání, smích...prostě všechno. I to zlobení. Mrzí mě, že přicházejí o jeden rok studentského života se vším, co k němu patří...Mám pocit, že ve třídě při „normální“ výuce, bych jim mohla předat víc. Ale kdo ví? Nejsem pesimista, věřím, že tahle doba nám všem něco i dala. Uvědomili jsme si, jak je náš svět zranitelný. Jak je celý ten náš luxusní život křehký, jak snadno ho můžeme ztratit. A tak se možná naučíme všichni mnohem víc než ve škole. Vážít si každodenních samozřejmostí,

vážít si rodiny a lidí kolem sebe... Rozumní studenti pochopí, že když budou rok při testech podvádět, budou to oni, kdo ochudí svoje vzdělání a podvádějí tak jen sami sebe...Stejně tak u maturit. Nebudu se rozčilovat nadáváním na politiky. Nestojí mi za to. Je každého volba, jak naloží se svým životem a se svým vzděláním. Na distanční výuku se nemůže nikdo vymlouvat. Věřím, že na naší škole jsou žáci připravováni k maturitě kvalitně. A navíc má každý spoustu prostoru učit se doma. Jsem zastáncem toho, že by žáci měli dělat celou zkoušku.

Přeji nám všem, abychom se co nejdřív všichni sešli ve škole, aby školní chodby nebyly tak smutně prázdné, ze tříd byl slyšet smích, kluci mohli pokukovat po holkách a v našem kabinetě bylo zase veselo jako dřív...

Jiří Bernard

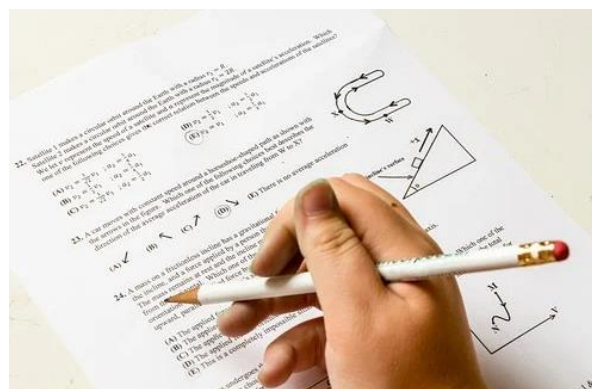
Ahoj Marcelo,

ptáš se na současnou výuku. U Čj to snad jde, i když plnohodnotně? Ale u ODV? Představ si, že máš naučit dítě jezdit na kole. Popovídáš mu, dokonce pustíš videa. Myslíš, že to bude umět? Ohledně konání maturit/ zkoušek. Rozhodně ano, konat. Určitě si pamatuješ na 90. léta. To se říkalo, papír není potřeba, dělej, co umíš a trh si to přebere. Za pár let byla nutná alespoň rekvalifikace a nyní pro živnost 2 roky praxe + vyučení. Mám obavu, že za pár let by mohla být podmínkou - maturita s řádně vykonanou zkouškou, ne jen přidělený papír od státu.

Pokud by to tak dopadlo (to nyní nevíme), proč také takto bez zkoušek nepřidělovat řidičská oprávnění? Nakonec silnice by si to přebrala. Nebo snad kurz je něco lepšího než několikaleté studium?

Přeji hlavně pevné nervy, pomlázku a jarní svátky užij, navzdory jejich neetickému zákazu.

Zdraví Jiří Bernard

Taky se Ti stane, že mají první hodiny problémy s připojením? Jako že dospávají? – Stane.

A že po 5 minutách práce s pravopisnými cvičeními neví, kde jsme a s čím pracujeme? – Ano.

Nebo že kolem oběda napíše kluk do chatu, že jde vařit nudle pro rodinu? – Mňam, jasně.

PPL, Česká pošta, balíček pro ně, pro rodiče? – No, Ty si přece necháváš taky něco zasílat, ne? 😊

Někteří jsou tak důvěrní, že sdělují odchody na toaletu a závažnost výkonu na nich? – Běžně.

Kamery a mikrofony jsou nedostatkovým zbožím? – Stávalo se, ale zlepšilo se to výrazně.

Víš o jejich rodinách už mnohem více, neboť někteří jejich členové se zapojí do výuky také? - 😊 😊

Ale také se někdy už neudržíš a směješ se na plné kolo, i když je to třeba spíše k pláči? – Často.

A nezdá se Ti divné, že uvažují – obzvláště v testech – skoro jako jeden muž? Stejně odpovědi, naprosto? - Nezdá, jen záleží na Tobě, kdy jim to zarazíš. Až přijdou do školy, však ono se ukáže!

Ale ne vždy je to tak zlé, dokonce pochválíš a máš radost, že se jim něco povedlo? – No, tak já nevím...Ale jo, dost z nich se snaží.

A taky Ti vyjádří opravdický údiv nad Tvým výkonem sám rodič? A váží si naší práce? – Ano, to je velká odměna a motivace do další práce.

Tak snad trochu nadsázky, jak říkáme v literatuře – hyperboly - sneseme, že? Že to nadsázka není? Je to laskavé vyjádření toho, cožíváme.

Tolik na úvod. A nyní k těm pozitivům. Pro ty z nás, kteří mají rádi společnost a vzruch kolem sebe, toto období dobrým opravdu není. Chybí kontakt, s dětmi (promiňte), kolegy, pracovníky školy – třeba se Štěpánkou, Věrkou, Vladkou...Ale já už vím, jak si zachovat duševní zdraví. Našla jsem si v této nenormální době i pozitiva.

- I díky studentům jsem se zlepšila v práci s PC
- Méně se dívám na televizi
- Více poslouchám hudbu – a nechám si poradit i od mladší generace (hudba mi dodává mnoho energie)
- Když mluvím sprostě, nikdo mne neslyší 😊
- Ušetřím za oblečení, kadeřníka, dopravu
- Více se hýbu – nevěříte?

Díky své kolegyni, kamarádce Daně Balounové, jsem se rozhodla, že budu dělat něco podobného, co ona. Nejdříve jsem nechápala, jak je možné, abych skoro každý den chodila cca 10 km. Ale jelikož jsem povahy, jak to jen říct“zabejčilé“, zjistila jsem, že to možné je, jen musí člověk něco přeorganizovat. Přesunout práci na večerní období, třeba. A tak se stalo, že jsem za mrazu, sněhu, slunce i deště začala pochodovat, dost pravidelně, většinou sama anebo s kamarádkou Aničkou a občas jejími dětmi a mým jediným oblíbeným psem – Růženkou. 😊 Od ledna jsem ušla 563 km.

Dnes poprvé na kole. Přátelé, je to radost, za běžného chodu bych to nedokázala. Trénuji si vůli, protože vím jedno: až přijdete do školy, budu ji potřebovat vrchovatě. To abych se třeba hned nezlobila kvůli nedopsaným zápiskům, nezvládnutému učivu, nechuti k práci.

Mějme se rádi a věřme v lepší doby.

„Při každé procházce přírodou člověk obdrží mnohem víc, než hledá.“

John Muir 1838 - 1914

Jedním z nejlepších léků na duši je procházka krásnou, uklidňující přírodou. Na chvíli se oprostit od všech starostí, vychutnat si krásy maličkostí, na které často zapomínáme. Pořídit si dechberoucí záběry jako paní učitelka Ernestová. I pro vás je tady místo. Může vzniknout originální foto číslo. Foťte, posílejte evidence@odbskmb.cz, potěšte ostatní. Občasník foto zveřejní.

Veronika Ondráčková

Před rokem se mnoha z nás obrátil život vzhůru nohama. Ať už to jsou finanční problémy, starost o blízké nebo zamezení osobní přítomnosti v práci či ve škole. Mě nejvíce omezila účast ve škole. První zavření škol přišlo před mou maturitou, druhé při nástupu na vysokou školu. Ať je to ale jakkoli nepříjemné, je podle mě potřeba, abychom se snažili

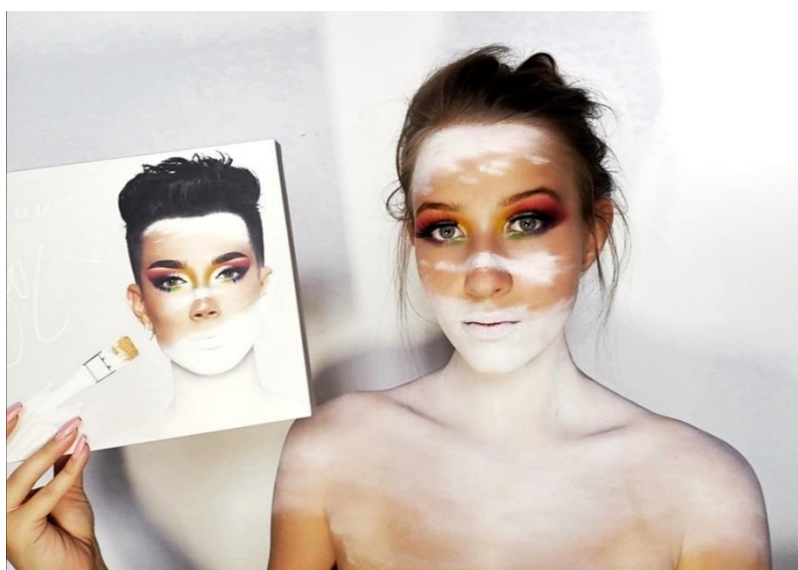
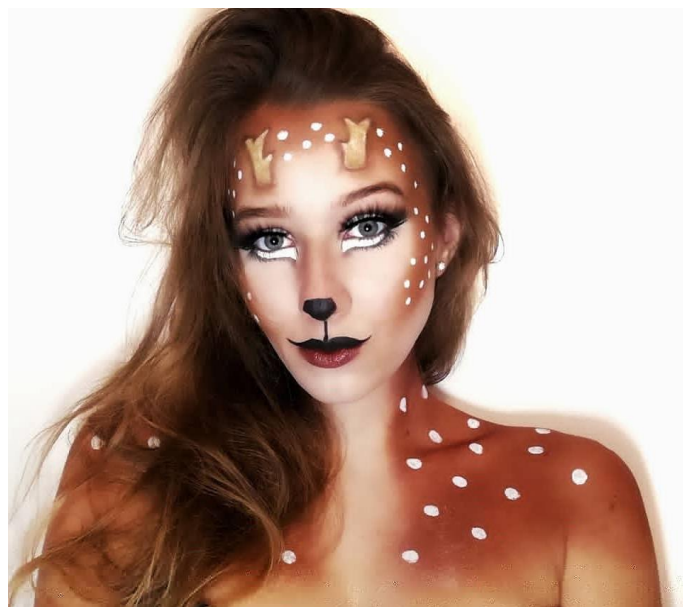
zůstat pozitivní a volný čas, kterého teď mají někteří víc, někteří méně, nějak využít. Nic není horší, než když se člověk utápí v depresivních myšlenkách.

Jak můžete vidět na fotkách níže, já jsem se zhlédla v makeup artu. Beauty svět jako takový mě zajímal hodně dlouho, ale nikdy jsem příliš zručná makeup artistka nebo maskérka nebyla, a tak jsem začala hledat inspiraci na IG, zkoušela a zkoušela. Někdy

to bylo o nervy, abych něco „nerozstřískala“, když se zrovna nedařilo 😞, ale nakonec výsledek stál za to. Postupem času jsem konečně viděla zlepšení a nyní se už pokouším vytvářet vlastní návrhy a neustále se zlepšovat.

Více na <https://www.instagram.com/...a/>

Každý může být dobrý v něčem, o čem neměl ani potuchy, tak proč to odkládat?

MŮJ POBYT VE ŠKOLE

Jan Bergmann, 4.L

Milý čtenáři našeho školního Občasníku. V tomto článku bych se s vámi chtěl podělit o své pocity, zážitky na škole, kterou jsem 4 roky navštěvoval. První moje návštěva školy byla již 2.10.2016, kdy jsem se šel podívat na Den otevřených dveří. Když jsem do této školy vlezl, tak se mi už začala zamlouvat. Při dnu otevřených dveří mě provázel tehdejší výborný student na škole Ladislav Spejchlík, se kterým jsem se poté i skamarádil. Moje druhá návštěva byla 18.4.2017, kdy jsem skládal přijímací zkoušky na tuto školu, které jsem později i úspěšně složil.

A tím pádem jsem až 4.září nastoupil do školy. Z počátku jsem měl takové smíšené pocity. Nikoho jsem kromě mého kamaráda Dominika Šimona neznal. A jelikož jsem už na základní škole byl dobrým studentem, tak jsem se bál, jak ostatní ze třídy budou reagovat, když budu v hodinách často dobře odpovídat na dotazy učitelů. Bál jsem se nemilého označení šprt apod. Bál jsem se i šikany, jelikož jsem ji na základce zažil.

Ale po měsíci ve škole, a hlavně po adaptačním kurzu, jsem se se všemi velmi rychle seznámil a skamarádil. Byl ale jeden člověk, který mě moc nemusel, tím byl Daniel Kubart. Měl ke mně poznámky apod. Bohužel nás tento student velmi rychle opustil. Později ještě v prvním pololetí nás opustili další spolužáci Kryštof Richter, Jakub Prkno a Tereza Hyková.

Když shrnu první ročník, tak si nejvíce vzpomínám na 2 regionální vycházky po Mladé Boleslavi, které jsme absolvovali s paní učitelkou Kestnerovou. Bylo to pro mě zajímavé, protože ještě tehdy jsem tak dobře Boleslav neznal. A vzpomínám si i na biologicko-zeměpisnou exkurzi s paní učitelkou Sukovou, která nás učila zeměpis. Vzpomínám si ještě na jednu docela humornou událost. Na konci každého pololetí jsme chodili na laboratorní cvičení z chemie do laboratoře na Gymnáziu Dr. Josefa Pekaře. A vždy jsme chodili ráno během prvních dvou vyučovacích hodin. A v druhém pololetí nás odváděl pan učitel Ernest. Měli

jsme jít hned do školy, protože další hodinou byla matematika a kdybychom přišli pozdě, tak by paní učitelka Mušková běsnila. A ono se tak stalo, my jsme se cestou stavili u stánku se zmrzlinou a na kebab, tam jsme se chvíli zdrželi a „zakecali“. A nakonec jsme na hodinu ani nedorazili. Já jsem tehdy odcházel po páté vyučovací hodině a paní učitelka mi to vyčetla, že jsme nebyli na hodině a ptala se, co se stalo.

Na druhý ročník nevzpomínám moc dobře protože mi na konci druhého pololetí hrozila neklasifikace z matematiky kvůli vysoké absenci. Nakonec ale paní učitelka byla shovívavá a pustila mě dál.

Na třetí ročník vzpomínám asi ze všech nejlépe. Přibyl k nám nový student Roman. Poznal jsem řadu nových a skvělých učitelů, kteří na naši třídu platili a donutili je něco dělat. Mám na mysli pány Dubského, Prokopa a Šourka. A také jsme poznali naši novou budoucí třídní učitelku Pavlínu Šturmovou, která nás vyučovala počítačovou grafiku. Vzpomínám si na skvělou exkurzi do Staré Huti u Dobříše, kam jsme zavítali s paní učitelkou Zemanovou a Balounovou k památníku naše velkého spisovatele Karla Čapka. A také si vzpomínám na skvělou exkurzi do Knihovny Václava Havla v Praze, kam jelo pár vybraných žáků z naší školy. Byly to skvělé dvě exkurze. S paní učitelkou Ernestovou a Zemanovou. (M. E. – v sobotu 😊)

Naše třída ještě s panem Prokopem měla jet v dubnu, květnu nebo červnu v rámci předmětu CAD systémy na exkurzi do firmy DDee v Praze. Já a můj spolužák Jindra jsme měli za úkol zjistit trasu a dopravu. Měli jsme to nachystané, ale bohužel na nás dolehla distanční výuka. To bylo něco nového.

Dodnes si pamatuji, že 10.3. jsme o tom nejdříve diskutovali v angličtině. Během hodiny ekonomiky, kdy pan učitel začal zkoušet Dominika, začalo hlášení, že bude výuka od 11.3. probíhat doma. Pak do třídy vtrhl pan doktor Lhoťan a dal nám QR kód k úkolům z IKT. Později přišla i naše třídní učitelka Klára Špačková a zadala nám práci. Nakonec pan učitel dozkoušel a také nám zadal práci. Během fyziky jsme nic nedělali, protože se pan učitel věnoval zhruba 25 minut maturantům a jejich projektům a těch zbylých 20 minut jsme strávili diskuzí, na jaké téma uděláme náš první úkol, a to prezentaci. Během poslední hodiny literatury jsme pouze opakovali a na konci hodiny jsme dostali zadanou práci. A poté přišla ještě paní učitelka Ernestová s tím, ať si vezmeme domů ze skříněk všechny učebnice

na CEJ. Doteď si vzpomínám, jak jsem se musel ještě kvůli tomu do školy vrátit, protože jsem na to zapomněl. Ale měl jsem štěstí, že jsem si vzpomněl, když jsem byl ještě na zastávce MHD. Jinak by už bylo pozdě a já bych se do školy už nevrátil a měl bych výuku znevýhodněnou. A pak už až do konce roku začala distanční výuka.

Ve třetím ročníku mě zasáhla smutná zpráva, že naši partu opouští můj nejlepší kámoš Dominik Šimon kvůli tomu, že se nedostavil včas na reparát z angličtiny. A také nás opustil ještě jeden student, Michal Sedláček. To byl student, který byl autista a já mu vždy a rád s učením pomáhal.

Bohužel na čtvrtý ročník žádné vzpomínky nemám, protože jsme pořád doma zavření na distanční výuce kvůli pandemii Covid-19. Akorát si budu pamatovat, že jsem byl ve škole od 1.9 do 2.10 a od 25.11 do 18.12. Jinak nic moc. Zrušili nám maturitní ples a neměli jsme ani žádnou stužkovanou, nedostali jsme šerpy jako jiní maturanti. A vůbec nevíme, jak budeme letos maturovat.

V závěru bych rád poděkoval všem pedagogům a externistům za jejich práci a že mě dovedli až k maturitním zkouškám. Nejvíce bych chtěl poděkovat paní učitelce Ernestové za její skvělou práci a dobrý přístup v hodinách českého jazyka. Paní učitelce Wenzelové za skvělou práci v hodinách literatury. Paní učitelce Kestnerové za její skvělý a precizní přístup v hodinách ZSV. A pánům Dubskému, Šourkovi a Prokopovi za to, že donutili naši třídu, aby začala pořádně a tvrdě makat.

JÁ A ŠKOLA

Monika Volfová, 2.NA

Na co bych měla vzpomínat, když si vybavím naši školu? Hodně lidí by si asi řeklo, že za těch 8 nebo 9 měsíců, co jsme do školy reálně chodili, se toho moc stihnout nedalo, ale já bych si určitě pár věcí, kladných i záporných, dokázala vybavit. První by asi bylo divadlo, kde jsme si připravovali recitaci Nerudových balad a romancí, vystoupení nám bohužel nevyšlo. Hodiny účetnictví, které, nevím, jestli jsou

kladné nebo záporné, ale rozhodně mi budou chybět spolu s paní učitelkou Pantlíkovou. Zpívání koled o Vánocích. Samozřejmě hodiny literatury mě taky hodně bavily. Ale rozhodně nezapomenu na první týden tady, kdy nám každý učitel řekl, že to nebude vůbec lehké a já se jen nemohla dočkat, až to budu mít za sebou. A teď jsme tady, dva měsíce do maturity, a vím, že tahle škola mi bude opravdu chybět.

PRAVIDLA CHOVÁNÍ SEBRANÁ PRO MLÁDEŽ – 1653

28. března 1592 se v Nivnici (není to ale zcela jasné) narodil **Učitel národů. Jan Ámos Komenský**. Den učitelů připadne letos na neděli. Přijměte, kolegové, mé přání dobrého zdraví, a to i toho duševního, neboť jsme poslední rok zkoušení opravdu důkladně. Bylo by krásné, ale spíše možná nereálné zjištění, že si společnost opět důležitost naší profese uvědomí a ocení ji. Přála bych si to.

A nyní už ke spisku Pravidla chování sebraná pro mládež. Možná budou zásady určené mládeži doby Komenského našim žákům připadat směšné, komické. Ale já jsem se pobavila, usmívala, a to hlavně tehdy, když jsem si uvědomila propast mezi pobělohorskou dobou a dneškem.

SENEKA: *Uč se nejprve mravům, potom moudrosti, jíž se bez mravů nelze dobře naučit.*

LIDOVÁ MOUDROST: *Kdo prospívá ve vědě, a neprospívá v mravech, více neprospívá, než prospívá.*

Zjednodušeně: prostě dodržovat mravy a dobré způsoby je dobré (a možné) v každé době.

Komenský zde často nabádá mládež, aby v úctě a myšlenkách měla Boha. Byl to biskup jednoty bratrské.

V části **O tváři a o pohybech a držení těla** se říká:

Kdykoliv se setkáš s člověkem, jenž požívá úcty, chovej se takto:

Postav se

zpříma. Smekni. Čelo buď hladké, nesvraštělé. Tvář neměj smutnou nebo zamračenou, ani drzou nebo těkavou, nýbrž buď skromný a přívětivý. Oči necht' nejsou roztěkané, nehledí úkosem, nekrť jimi, vždy ať jsou slušně obráceny k tomu, s nimi mluvíš. Když sedíš, sed' slušně, neopírej se zády o stěnu, ani lokty o stůl, nekláť (od klátiti) nohama pod sebou.

Marcela Ernestová

Chování při přirozených potřebách:

Cokoli děláš, dělej způsobně. Směješ-li se, necht' je to smích, nikoli řehot, a to smích mírný. Smát se při každém slovu nebo činu je vlastností lidí pošetilých, ničemu se nezasmát, je hloupé: zachovávej zlatou střední cestu i zde všude.... Hlučně dýchat nebo chrápat sluší spíše medvědům než lidem. – přesné pokyny pro pravidla při kýchání, smrkání, plivání či plynatosit nemohu uvést. ☺

Péče o tělo a oblékání:

Vlasy ať jsou krátké nebo dlouhé, musejí být učesány a drženy v čistotě, prosty všeho neřádu, lupů, hnid a vší.

Chodit polooblečený nebo poloopásaný může blázen, ale ne student.

O chůzi:

Na veřejnost vycházej jen jsi-li umytý, učesaný a slušně oblečený. Chod' přiměřeně: ani loudavě, což svědčí o lenivosti, ani příliš rychle a prudce, což prozrazuje lehkovážnost. Při chůzi rovnoměrně pohybuji nohama, neposkakuj, nenatřásej boky.

O způsobech v řeči:

Když je třeba mluvit, necht' mysl předchází jazyk, nikoli naopak... Když mluvíš, mluv jazykem, nikoli hlavou nebo rukou nebo celým tělem. Skákat do řeči tomu, kdo mluví, dřív než dokončil řeč, je velmi neslušné. Musíš-li se v řeči dotknout něčeho neslušného, požádej předem o odpuštění (slovy: s dovolením, prominutím atd.), nebo věc opiš, aby se to, co je neslušné, dostávalo k uchu a k mysli slušně zabalené.

Chování ve škole:

Do školy pospíchej jako ke hře, nikdy nezůstávej doma. ☺

Své školní pomůcky, které budeš toho dne potřebovat, si vezmi s sebou. Je hanba, jestliže si žák musí odjinud vypůjčovat knihy, papír, pero, inkoust.

Sedni si na své místo, ne na cizí.

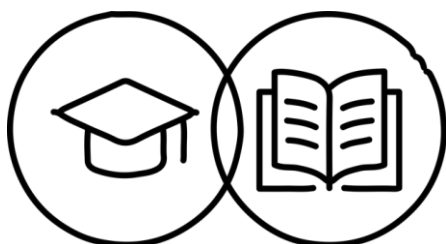
Neruš ostatní hlasitým mluvením a děláním hluku. Dělej si v klidu své věci, dokud nepřijde učitel.

Styd' se, mít učeného učitele a učené knihy, sám však být neučený. Snaž se znát to, co znají tvoji učitelé a tvé knihy.

Za nešťastný považuj ten den (nebo hodinu), kdy ses ničemu nenaučil, kdy jsi nic nepřidal k svému vzdělání.

Po odchodu ze školy spěchej domů, neběhej po ulicích, nezastavuj se, nedělej nic nedovoleného.

Doma ochotně pomáhej rodičům nebo pánům. Čas, který ti zbude po obstarání domácích záležitostí, věnuj opakování učiva. V životě není nic dražšího času: kdo utrácí čas, utrácí život.

Chování vůči učiteli:

UČITELE MILUJ JAKO OTCE: NIKDE NEPOBÝVEJ RADĚJI NEŽ V JEHO PŘÍTOMNOSTI. (Milí žáci, my to máme taky tak, s nikým nejsme raději ☺)

Učiteli prokazuj slovem i činem veškeru úctu a poslouvej ho. Na učitele se dívej jako na živý příklad (vzdělání, mravů, zbožnosti) a snaž se ho napodobit. Když učitel mluví, poslouvej, když něco ukazuje, dávej pozor, když něco ústy nebo rukou předvádí, napodobuj ho, když upozorňuje na chybu, oprav ji.

Učitele nikdy neurážej a nezarmucuj. Jestliže jsi kárán nebo trestán za přestupek, jehož ses dopustil, snášej to, nereptej. Dostane-li se ti chvála za dobré chování, měj radost a snaž se i dále chválu si zasloužit.

Chování vůči spolužákům:

Všechny druhy v studiu považuj za přátele a bratry. Se všemi žij svorně. Nezačínej s nikým boj, leč o vědění. Učenější a skromnější spolužáky více miluj a raději se s nimi stýkej. Snaž se o pochvalu, necht' nedojdeš výsměchu a opovržení jako líný klacek.

Myslím, že bychom dnes Komenskému asi moc radosti neudělali. Nutno ale říci, že byla jiná doba a pohled Jana Ámose vnímám jako trochu upjatý, byť platný. Ale co z toho vyplývá pro vás? Nekouřit o přestávkách ani při cestě domů, vždy včas v hodině, nevymlouvat se za nesplnění úkolu, mít vždy pomůcky, být zdvořilý, skromný, neskákat do řeči, mluvit, když jste tázáni, nepovalovat se po lavicích, nezůstávat nikdy doma (to mně přijde opravdu povedené), neřvat o přestávkách, nebýt sprostí...A HLAVNĚ MÍT NEFALŠOVANÝ ZÁJEM O VZDĚLÁNÍ.

Abych ale nekončila skepticky – i v naší době, naší zemi, naší škole jsou takoví žáci, kteří by se Komenského požadavkům mohli blížit.

Škola bez kázně je jako mlýn bez vody.

Jarní prázdniny jsem strávil v Jordánsku. Pár dnů v poušti Wádí-Rum s beduíny, pak v Bethany - v místě, kde Jan Křtitel pokřtil Ježíše, vynechat jsem nemohl ani horu Nebo, kam Mojžíš přivedl Izraelity po exodu z Egypta, ani Jerash, antické město založené Alexandrem Velikým. Co mě ale v Jordánsku nadchlo nejvíc, byla Petra. Pozůstatky úžasného města, které starověcí Nabatejci vytesali do růžových skal obrovského pouštního kaňonu. Vidět Petru - to byl můj sen. A já jsem zvyklý si své sny plnit...

Cestou zpět, na letišti v Ammánu, upoutala můj pohled nevelká skupina Asiatů, snad Číňanů. Měli na obličejích takové ty masky, jaké u nás nosí dělníci v prašném prostředí, nebo truhláři, když stříkají nábytek lakem.

Byl to zvláštní pohled. Několik obličejových masek u asijských pasažérů v odbavovací hale... Nikdo jiný je na přeplněném letišti neměl. K čemu taky?

Ten obraz se mi musel nějak záhadně vrýt do podvědomí, protože hned první noc po návratu domů se mi zdál prapodivný hloupý sen,

Masky na obličejích jsme v tom snu najednou měli všichni. Policisté je měli dokonce s nápisy POLICIE. Snad proto, že by strážce zákona podle uniformy nikdo nepoznal... Politici je měli se symboly a názvy svých stran a představitelé vlády příhodně vyvedené v barvách státní vlajky. Nerozuměl jsem tomu.

V tom snu jsem čekal, že i my všichni ve škole si na ty své masky budeme muset napsat jména, abychom se vzájemně poznali, ale nějak k tomu nestačilo dojít, protože nám školu zavřeli a já poprvé slyšel zvláštní pojem, znělo to jako **DISTANČNÍ VÝUKA**, nebo tak nějak.

Zavřeli nejen tu naši. Zavřeli všechny školy... A taky obchody, kavárny, restaurace, kina, divadla... Bazény, posilovny, tělocvičny a dětská hřiště. Nesmělo se lyžovat, nesmělo se chodit na stadiony. Nesmělo se zpívat.

Televize neustále strašila lidi jakýmsi virem z netopýra, nebo z tajné laboratoře, nebo odkud se vlastně vzal. A někteří se opravdu báli.

V tom hloupém snu pak ale začalo přituhovat ještě víc! Doktoři chodili po nemocnicích v prapodivných skafandrech.

Umíralo se tam. Strážníci mlátili na ulicích lidi, kteří tu masku neměli. Nesmělo se zajet do sousedního okresu, ani jít do lesa u vedlejší obce. Poslanci se rvali v parlamentu. Překupníci kšeftovali se zdravotnickými potřebami a vydělávali miliony. Nikdo nic nevěděl a vláda nevládla. Státní dluh astronomicky rostl. Některý na náměstích demonstrovali. Sebevražda přibývalo...

Virus se šířil. Sliby se slibovaly. Narychlo vyvinuté vakcíny nebyly pro všechny, dělaly se poradníky a nedočkavci předbíhali jako ve školní jídelně. Kdo nebyl naočkovaný, nesměl cestovat. Můj nejlepší kamarád tu prapodivnou nemoc přežil. Naštěstí...

A pak ještě nějakého chytrolína napadlo, že jedna ta hloupá maska na obličej je málo, a že se musí nosit dvě přes sebe. A jiný, ten úplně nejchytřejší, chtěl dokonce zrušit maturitní zkoušky. Prý stejně nejsou k ničemu... No prostě mazec!

To už jsem ale ten neuvěřitelný chaos a zmatek nějak nevydržel a probudil se... S obrovským ulehčením jsem si uvědomil, že ležím ve své posteli, za oknem začíná svítat, a že se mi to všechno, zaplaťpánbůh, jenom zdálo. To asi kvůli těm několika Číňanům a jejich maskám na letišti. Vzpomněl jsem si znovu na svoji právě ukončenou úžasnou cestu po Jordánsku, zavřel oči, a začal v duchu plánovat další. Na příští jarní prázdniny. Ty ale budou až za rok. V únoru 2021. Kdo ví, co všechno se za ten rok může stát.

Ještě bych si moc přál vidět Island. Je to můj sen. A já jsem zvyklý si sny plnit...

SUDOKU

David Malík, 2.B

Sudoku je logická hra s čísly. Základem je vyhledávání všech variant čísel pro jednotlivé pole. Cílem je najít takové pole, kde je možná pouze jedna varianta. Hledání je vhodné provádět systematicky, buď v řádcích, sloupcích nebo čtvercích, ve kterém je vyplněno nejvíce čísel. Postupně pro každé prázdné pole projdeme čísla od 1 do 9 a pokud narazíme na číslo, které tam není zadáno, tak ho zapíšeme. Takto postupujeme dokola, dokud nacházíme jednoznačné varianty.

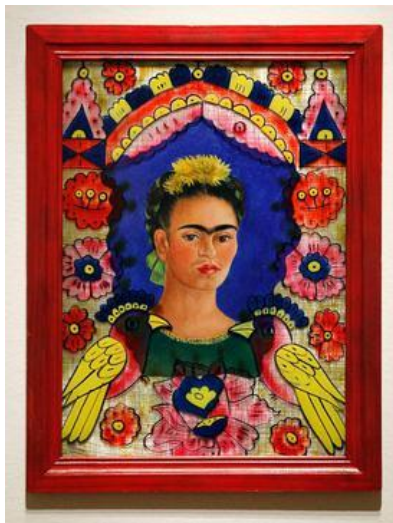
9	1					3		2
	2			1			6	8
6			2		4	1	9	
8		1		4	5			6
				2		8	5	
2		6		9				3
	3				9		8	
	9	8		6		7		4
7			5		8		1	

Řešení hledejte v Občasníku 😊

FRIDA KAHLO

Karolína Bodzková, 3.L

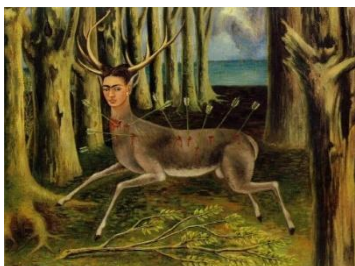

Frida Kahlo (1907 - 1954) byla mexická malířka známá pro svoje autoportréty v duchu mexické kultury smíšené s realismem, symbolismem a surrealismem. Ze 143 maleb, které celkem vytvořila, 55 z nich jsou autoportréty.

Život

Byla členkou Mexické komunistické strany, kde taky potkala svého manžela - malíře Diega Riveru. Vzali se roku 1929 a skoro většinu další dekády spolu strávili cestováním po USA a Mexiku. Během cestování si Frida vytvořila svůj vlastní styl malby, inspirovaný hlavně z mexického folklóru a malby vlastních autoportrétů.

Její díla zaujaly známého surrealistu André Bretona, který jí zorganizoval první sólo exhibici v New Yorku roku 1938. Exhibice byla velmi úspěšná - příští rok následovala druhá exhibice v Paříži. I když byla méně úspěšná, Louvre odkoupil malbu od Fridy - "The Frame", což z ní udělalo první mexickou malířku s dílem v Louvre kolekci. Od 40. let se zúčastnila více exhibic a pracovala jako učitelka umění ve škole La Esmeralda. Na začátku 50. let se její zdravotní stav začal zhoršovat - zemřela v roce 1954, těsně po její první sólo exhibici v Mexiku, ve věku 47 let.

Znaky tvorby

Většina její tvorby vyznačuje symboliku přírody a bolesti. Kvůli havárii strávila spoustu času v nemocnicích a operačních sálech - kvůli tomu její tvorba často líčí téma lékařství, těhotenství a chronické bolesti – Frida se vykresovala v bolestech, pokrytá krví a s otevřenými ranami. Malby, které se týkají porodu a potratu v sobě mají silný pocit viny, ve smyslu jednoho člověka, který přežívá na úkor jiného.

Motiv přírody se často vyskytuje ve formě kořenů stromů, kde kořeny rostou z těla Fridy a svírají ji k zemi. To má význam osobního růstu, ale zároveň i pocitu uvěznění Fridy v jejím vlastním těle, jelikož značnou část svých děl vytvořila v leže kvůli bolestem a zranění z havárie.

SOUTĚŽE.....

**Zadání 1. ročníku on-line soutěžní i nesoutěžní
výtvarné přehlídky pro děti i dospělé**

Inspirativní téma 2021

BLUDIŠTĚ

bludiště v přírodě, ve vesmíru, v duši, v civilizaci,
v číslech, ve slovech, v nesnázích, ve vztazích,
v dějinách, v budoucnosti, v nejasnostech...

Tápání, bloudění, odkrývání, hledání cesty, směru,
místa, pravdy, štěstí, porozumění, odpovědí...

Tvořit můžete libovolnou plošnou výtvarnou technikou
(kresba, malba, akvarel, koláž, grafika atd.) na libovolný formát.
Vyfocené či naskenované plošné výtvarné práce se nahrávají pouze
do on-line galerie. Originál obrazu zůstává tvůrci.

Harmonogram přehlídky:

vyhlášení tématu: leden 2021

uzávěrka nahrávání prací: 30. dubna 2021

vyhlášení vítězů: červen 2021

Podrobná pravidla, kategorie a informace k nahrávání prací
na portál najdete na

www.cimtacara.cz

Online Filmový Festival OFF Poděbrady 2021 je jedinečným projektem zapojení žáků základních a středních škol do filmové tvorby a její prezentace prostřednictvím internetových médií. Filmy soutěží v jedné kategorii a jsou hodnoceny odbornou i diváckou porotou. Soutěžní filmy budou prezentovány na serveru YouTube a na www.onlinefilmfest.cz. **Nejlepší snímky a ceny budou slavnostně vyhlášeny a promítnuty na festivalovém dni 4. 6. 2021.** Více na www.onlinefilmfest.cz.

A marionette puppet of a king with a yellow crown, a beard, and a red and gold robe, hanging from strings.

ONLINE FILM FESTIVAL 2021

Festival pro všechny amatérské i profesionální
filmaře ze základních a středních škol

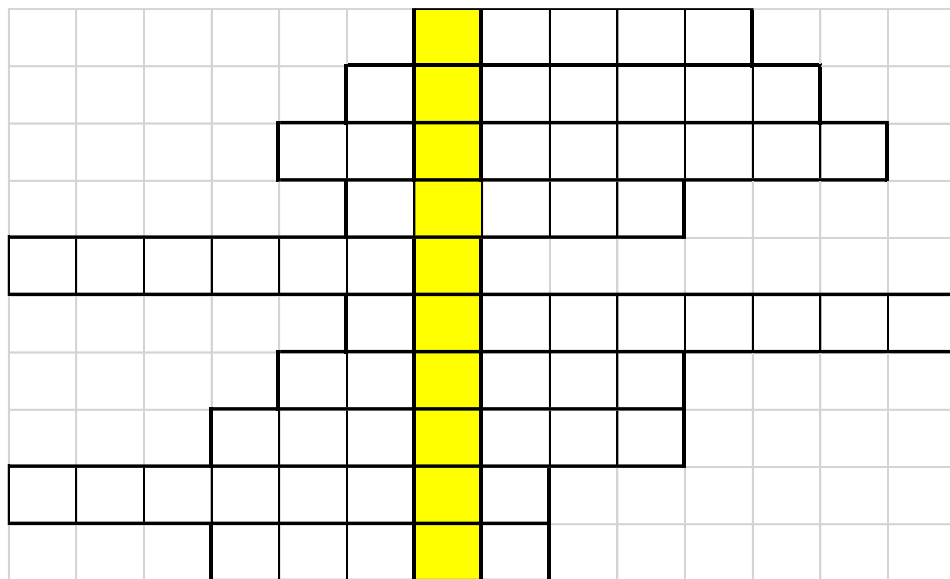
www.onlinefilmfest.cz

**Uzávěrka
přihlášek
10. 5. 2021**

The logo for the Online Film Festival (OFF), featuring the letters 'OFF' in a stylized font with 'ONLINE FILM FESTIVAL' written below it.

David Stříbrný, 2.B

Dává se to koledníkům.

Co se na velikonoce peče?

Jak se říká skupině lidí co koleduje?

Kdo zradil Krista?

Jaké zvíře je symbolem Velikonoc?

Čím se hoduje na Velikonoce?

Co se váže na pomlázku?

Z jakých proutků se plete pomlázka?

Jak se říká ozdobenému vejci?

Šestý den v týdnu je...

Řešení hledejte v Občasníku ☺

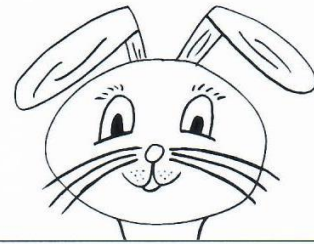
ŘEŠENÍ SUDOKU

9	1	5	6	8	7	3	4	2
4	2	7	9	1	3	5	6	8
6	8	3	2	5	4	1	9	7
8	7	1	3	4	5	9	2	6
3	4	9	7	2	6	8	5	1
2	5	6	8	9	1	4	7	3
1	3	2	4	7	9	6	8	5
5	9	8	1	6	2	7	3	4
7	6	4	5	3	8	2	1	9

Osterrätsel

Buchstabengitter für Erwachsene

B	E	Z	F	T	A	L	W	B	E	Z	F	T	I	L	V	S	K	V	B	F	N	P	E
R	M	E	A	P	O	S	T	E	L	E	K	M	O	L	O	T	I	F	J	W	K	H	C
Y	O	C	V	B	E	S	P	H	E	I	U	N	G	S	P	U	L	E	E	S	T	I	A
O	B	A	D	G	E	R	S	I	E	N	K	O	S	T	E	R	K	I	R	C	H	E	F
E	O	L	J	N	E	R	Z	Z	O	L	J	N	E	R	R	U	I	E	K	W	F	M	X
I	S	A	R	G	O	T	T	E	S	D	I	E	N	S	T	L	S	R	K	A	R	E	S
H	T	E	D	U	E	I	K	T	Z	E	D	U	E	I	U	A	E	T	E	G	W	L	Q
Z	E	K	W	I	K	A	R	F	R	E	I	T	A	G	D	U	N	A	V	E	I	W	M
A	R	E	T	R	Z	M	A	I	W	E	T	R	Z	M	E	F	V	G	G	S	S	U	W
C	S	H	L	S	E	W	Q	J	A	A	W	N	E	W	Q	E	S	U	U	I	O	G	S
O	O	W	F	E	C	D	E	S	F	B	F	I	R	W	E	R	Y	A	F	O	S	N	T
T	N	A	S	B	E	N	G	I	S	E	E	Z	A	I	S	S	Z	C	E	C	T	W	A
S	N	E	L	F	F	M	W	U	P	N	L	F	N	M	E	T	Z	K	D	K	E	L	M
B	T	I	H	N	J	R	K	J	H	D	A	L	I	V	A	E	V	N	D	R	R	W	L
A	A	J	N	U	O	S	T	E	R	M	E	S	S	E	R	H	O	R	A	C	F	U	S
U	G	E	T	R	R	S	A	R	Z	A	P	A	N	M	A	U	V	C	G	S	E	U	W
W	F	S	A	M	S	N	Q	W	F	H	L	C	E	W	E	N	S	K	U	I	U	G	S
S	F	Y	F	E	D	L	S	X	H	L	E	S	F	W	O	G	K	C	N	T	E	N	X
E	A	G	I	Z	A	U	S	E	N	A	S	Z	T	I	S	K	C	R	E	C	R	W	A
U	P	E	P	A	L	M	S	O	N	N	T	A	G	M	E	T	Z	Z	D	K	C	L	L
W	H	B	K	N	E	A	K	L	H	K	I	R	E	A	P	R	E	D	I	G	T	W	N
R	G	J	N	U	T	I	R	E	G	J	N	U	T	I	R	Q	O	I	A	N	M	U	S

In diesem Buchstabengitter befinden sich die unteren 12 Osterwörter.
Die Wörter können waagrecht oder senkrecht im Gitter angeordnet sein.
Wenn Sie ein Wort gefunden haben, kreisen Sie dieses mit einem Stift ein.

Osterkirche

Feiertag

Gottesdienst

Karfreitag

Ostermesse

Osterfeuer

Auferstehung

Predigt

Ostersonntag

Abendmahl

Palmsonntag

Apostel

VELIKONOCE

Velikonoční zázrak blízko Českého Krumlova

Vladislava Mikešová

"...Já nevím, kolikrát se tady Vltava krouť, nežli projdeš městem, drže se co možná přímo, překročíš ji asi pětkrát a po každé se divíš, že je tak zlatohnědá a že má na spěch. Kolik má Krumlov obyvatel, to také nevím, ale hospod má čtyřiatřicet, tři kostely, jeden zámek, ale zato veliký, dvě brány a velikou sílu památek, vlastně celé to město je jediná historická památka, což trochu připomíná Sienu nebo Stirling nebo jiná slavná místa. Tak tedy jsou tu staré štíty, arkýře, vikýře, podloubí, oblouky, ochozy, cimbuří, sgrafita, fresky, schody nahoru a dolů, balustrády, kašny, sloupy, patníky, kouty, trámy, mázhauzy, podjezdy, historické dláždění, klikaté ulice, betlémy, vysoké střechy, gotický kostel, minoriti, a všude červené rožmberské růže, kam se

vrtneš, vidíš samou malebnost a starodávnost a historickou slávu, ale ve starých předměstích, to už jsou jenom nízké domečky, rukou dosáhneš na střechu, v oknech geranie a nade dveřmi nápis, tady ještě žijí stará řemesla jako v patnáctém století.

Nade vším tady vévodí (opravdu vévodí, a to po vévodech Eggenberských) tamhle nahoře zámek a hlavně věž, jedna z nejvěžovatějších věží, jaké

jsem kdy viděl, řekl bych, že věže jsou česká specialita, protože nikde nemají takové divné bání, bachraté cibule, makovice, lucerny, přilepené věžičky a galerie a špičky jako u nás, každé staré české město má svou zvláštní věž, podle které se pozná, že tohle je Hradec a tohle Brno a tohle Budějovice a tohle Český Krumlov.

Co se zámku týče, je celý pomalovaný a potažený freskami vnitř i zevně, ale ze všeho nejlepší je barokní knižecí divadélko, ve kterém ještě visí staré dekorace, mohla by tam v tu chvíli strašit nějaká talíánská opera z osmnáctého století, ale nestraší, protože se tu nesmí z bezpečnostních důvodů hrát. Pak je tam letohrádek Bellarie s takovými žertovnými schody na prsou, a spousta jiných barokních věcí, za tři koruny je toho ažaž..."

Karel Čapek, Obrázky z domova

Vzpomínám si na Velikonoce roku 2002. Ulice se probouzí do chladného rána a já nakládám do auta poslední tašky. Na zadním sedadle netrpělivě poposedává má sedmiletá dcera Lenka a v rukách svírá krabici s překvapením pro babičku. Krabice mňouká a babička zatím nemá žádné tušení, jaké překvapení jí vezeme. Vyrážíme směrem jižní Čechy.

Za pár hodin sjíždíme do Českého Krumlova a opět nás ohromil pohled na dominantu tohoto města. Hrad a zámek na skále. Kdo z vás měl možnost toulat se spleťtými uličkami a alespoň na pár hodin načerpat sílu a historii všech těchto zdí a uliček, jistě se někdy ve svých vzpomínkách k této perle našeho památkového náhrdelníku naší země vrátíte. Není divu, že byl Český Krumlov inspirací několika známých spisovatelů, jako byla například Eliška Krásnohorská, Karel Čapek a František Hrubín, který přímo pro otáčivé hlediště v zámecké zahradě napsal pohádkovou hru Kráska a zvíře.

Moje maminka už nás netrpělivě vyhlíží. Jako správná babička se nejdříve snaží vši láskou umačkat své vnouče a poté přichází na řadu hladový řidič, který dopravil zásilku na místo určení. ☺☺ Maminka otevírá krabici a Leničce září oči štěstím, protože babičce přivezla dva malé chlupaté nalezenky. Babičce nebudou likvidovat vybavení pokoje, protože budou na zahrádce mezi ostatním zvířectvem. Všichni jsme byli spokojeni. Velikonoce jsou za dveřmi a já už se moc těším.

Od samého rána barvíme vajíčka a vaříme guláš. Hodně guláše, protože potřebujeme hodně slupek na barvení všech těch pečlivě nastřádaných vajec. Mužská část rodiny se

věnovala pletení pomlázky. Pomlázka je jedním ze symbolů Velikonoc. Stuhu na pomlázce nejsou jen pro ozdobu - označují počet vyšlehaných dívek a žen, jejich barvy mají i svůj symbolický význam. Stuhu na pomlázce jsou další dávný velikonoční zvyk.

Když jdou o velikonočním pondělí ráno chlapci nebo muži na koledu, mohou mít podle tradice na pomlázce jen stuhu bílé barvy. Další barevné stuhu pak na pomlázku připevňují vyšlehané dívky a ženy, barva stuhu vyjadřuje, co si o koledníkovi myslí - červená stuha naznačuje náklonnost, modrá naději, zelená sympatie a oblíbenost, žlutá odmítnutí.

R

Nás ale ještě jedno velké překvapení čekalo. Ve chvíli, co moje maminka chystala oběd, se rozrazily dveře a děda Zdenka drží v náručí čerstvě narozené jehňátko. Když se takové jehně narodí, musí se 2 hodiny po porodu napít mleziva. Pokud jehně je neschopné napít se samo, je třeba jej napojit (např: využít lahve s dudlíkem). A tato starost teď připadla nám, což pro mě bylo něco nového. Maminka a kupodivu i moje dcera věděly hned, co dělat. Zabalily jsme toho mrňouse do deky a zahřívaly ho. Děda přiběhl s krmnou směsí v láhvi s dudlíkem, vrazil ho Leničce do ruky a ta už po několika letních prázdninách strávených na farmě věděla, co dělat. Já jen tiše sledovala ten malý velikonoční zázrak.

Na zelených pastvinách, provoněných jarní rosou, skotačí malá jehňátko. Sedíme na dřevěné ohradě a loučíme se s prosluněnou krajinou jižních Čech. Velikonoce jsou za námi a my se vracíme zpátky domů s košíkem plným

sladkostí a cestou dojídáme zbytky vajíčkové pomazánky s domácí houskou. Vezeme si s sebou spoustu zážitků a dalších krásných vzpomínek, ke kterým se dodnes vracíme.

Přeji Vám Všem krásné velikonoční svátky. Možná nebudou takové, jak bychom si asi představovali, ale jen na nás záleží, jak je prožijeme.

„Věci získávají svou pravou krásu teprve vztahem k našemu životu. Tím jak se splétají do vzpomínek, spojují se v jeden celek s prožitou radostí, úzkostí, tím, jak se stávají rámcem nebo kořením života.“

Jiří Mucha

Velikonoční zvyky a tradice

Tereza Vícová, 3.L

Pomlázka a vajíčka

Pomlázka a barvená vajíčka jsou nejvýraznějšími symboly Velikonoc.

Pomlázka by měla být vlastnoručně pletená z vrbových proutků a ozdobená stuhami. Podle pranostik totiž mladé proutky vrby přináší zdraví a mládí každé dívce nebo ženě, která s nimi dostane našleháno. Počet stuh označuje, kolik dívek a žen pomlázka při koledě o Velikonočním pondělí takzvaně „pomladila“.

Vajíčka jsou odměnou za vyšlehání. Chlapci a muži dostávají vajíčka barvená, malovaná i jinak různě zdobená. Vzhled vajíček velmi často vychází z regionálních a místních zvyklostí a svůj význam mají i barvy.

Velikonoční beránek

Velikonoční beránek je tradiční pečivo. Jako symbol má beránek původ už v dávných pohanských dobách a svůj význam má u křesťanů i u Židů – je členem

křesťanského Božího stáda, o které se stará pastýř, kterým je židovský Bůh. V dobách starověku i středověku byl beran obřadním jídlem, ale protože jeho maso bylo drahé, jedlo se pečivo ve tvaru beránka a tento zvyk přežil až do dnešní doby.

Mazanec a jidáše

Mazanec symbolizuje slunce. Těsto by se správně mělo zadělávat na Bílou neděli a mělo by být stejné jako těsto na vánočku. V dřívějších dobách mazanec nebyl sladký, připravoval se ze strouhaného sýra a většího množství vajec, aby byl hodně žlutý.

Jidáše by měly mít tvar válečku, protože symbolizují provaz, na kterém se Jidáš podle křesťanského výkladu oběsil. Klasické těsto na Jidáše se ale připravuje z bílé mouky a medu.

Výzdoba

Důležitou součástí svátků jara je výzdoba. Výzdoba by měla symbolizovat jaro – proutky vrby, mašle, kraslice nebo jarní kvítí.

Velikonoční beránek

Tereza Vícová, 3.L

Suroviny:

- 120 g másla
- 4 vejce
- 200 g cukru krupice
- 1 vanilkový cukr
- 200 ml mléka
- 300 g polohrubé mouky
- 1 prášek do pečiva
- trochu šťávy z citronu
- máslo a mouka na vymazání formy

- Máslo, žloutky a cukr v míse utřeme do pěny. Postupně přidáváme vlažné mléko a mouku smíchanou s práškem do pečiva.
- Zakapeme malým množstvím šťávy z citronu, a nakonec pomalu vmícháme sníh z bílků.
- Formu na beránka vymažeme máslem a vysypeme moukou. Těsto nalijeme do formy a dáme péct na cca 170 °C na přibližně 60 minut.
- Po vytažení z trouby necháme beránka trochu vychladnout, a potom ho opatrně vyklopíme z formy. Beránka posypeme moučkovým cukrem, vytvoříme Oči (například z hřebíčku) a ozdobíme ho mašličkou.

Martin Kolomazník, 3.L

Jelikož se nám blíží Velikonoce, tak se vámi chci podělit s receptem na beránka, který určitě nesmí chybět na Velikonoce. Doufám, že si také uděláte beránka, určitě si na něm pochutnáte.

Ingredience:

300 g polohrubé mouky
5 vajec, oddělených
2 cela vejce, neoddělena
250 g krupicového cukru
1 sáček vanilkového cukru
šťávu a nastrouhanou kůru z půlky citronu
2 rozinky
máslo na vymazání formy
moučkový cukr na poprášení
čokoládovou polevu

1. Troubu předehřejte na 200, horkovzdušnou na 180 °C. Formu důkladně vymazejte změkklým máslem a vysypte trochou mouky. Dvě celá vejce a žloutky ušlehejte v míse s oběma druhy cukru do pěny, přidejte citronovou šťávu i kůru a mouku.
2. V jiné nádobě vyšlehejte z bílků tuhý sníh (když nadzdvihnete metlu, špičky sněhu se neohýbají) a lehce ho vmíchejte do těsta.
3. Těsto vlijte do obličejové poloviny formy, přiklopte a vložte do trouby. Pečte zhruba pětadvacet minut, až je beránek krásně zlatý; přesvědčíte se opatrným nadzdvížením formy a vpichem špejle – když na ní neulpí vlhké drobečky, je hotovo.
4. Formu vyjměte z trouby a na hodinku až dvě ji zabalte do vlhké utěrky, až zcela vychladne. Opatrně beránka vyklopte, posadte na servírovací talíř, poprašte moučkovým cukrem, vytvořte malé důlky a vložte do nich rozinky jako oči. Můžete ho také přelít čokoládovou polevou (připravíte ji podle návodu na obalu) a nechat vychladit

Velikonoční mazanečky

Suroviny:

- 225 ml plnotučného mléka
- 65 g cukru krupice
- 18 g čerstvého droždí
- 300 g polohrubé mouky
- ¼ lžičky soli
- ½ lžice vanilkového cukru
- 1 citron
- 55 g másla
- 3 vejce
- 1 balení kandované kůry
- 25 g mandlových plátek
- 30 g cukru moučky

Tereza Fišerová, 3.L

Postup:

- Připravte kvásek. Do odměrky dejte 30 ml mléka, zahřejte v mikrovlnce na teplotu do 35 °C, přelijte do misky, přidejte 5 g cukru a rozdrobte droždí. Vidličkou vše svižně promíchejte, až se droždí rozpustí. Směs dejte na 10-15 minut na teplé místo, kde není průvan, aby mohl kvásek hezky vzejít.
- Do velké mísy prosejte mouku, sůl, 60 g cukru a vanilkový cukr. Přisypte kůru z omytého citronu.
- Na vlažnou teplotu zahřejte 180 ml mléka. Uprostřed moučné směsi udělejte prstem důlek a do něj lijte vlažné mléko. Přidejte rozpuštěné máslo, 2 žoutky a nakonec vzešlý kvásek. Těsto pomocí robotu nebo vařečky hnětte 20 minut na pružné, poddajné těsto, aby se odlepovalo od stran mísy. Pokud máte pocit, že je těsto moc lepkavé, přisypte trochu mouky. Takto připravené těsto přikryjte utěrkou a dejte odpočívat na teplé místo 90 minut, až zdvojnásobí svůj objem.
- Mezitím připravte směs na potření. Do misky dejte 1 žloutek a metličkou smíchejte s 15 ml mléka.
- Do vykynutého těsta opatrně vmíchejte kandovanou kůru. Připravené těsto rozdělte na 6 malých bochánků stejné velikosti. Ukládejte je na plech s pečicím papírem. Mazanečky nechte ještě 20 minut odpočinout, než je vložíte do trouby.
- Před pečením je pomažte žloutkovou směsí, posypte mandlovými plátky a nožem prořízněte uprostřed malý křížek. Vložte do trouby předehřáté na 170 °C a po 15 minutách snižte teplotu na 160 °C. Pečte zhruba 30 minut dozlatova. Před podáváním posypte moučkovým cukrem.

Řešení velikonoční křížovky

Tajenka zní **VELIKONOCE**

Velikonoce

Simeon Trajkovski, 3.L

Jsou stejně jako Vánoce původem křesťanským svátkem. Ovšem postupem času se z toho stal skoro celosvětový komerční svátek.

Původně Velikonoce oslavují zmrtvýchvstání, lépe řečeno vzkříšení Ježíše Krista. Dnes už v České republice jde spíše o takový tradiční obyčej, a ten si tady rozebereme.

Kdy tedy Velikonoce začínají? Jak jistě víte, tak Velikonoce jsou datumově pohyblivým svátkem. Svátek nastává přesně 1 měsíc po prvním jarním úplňku. Celý tento týden se nazývá pašijový svatý týden velikonoční.

Začíná se nedělí, ta se označuje jako květná,

Květná neděle. Následuje **modré pondělí.**

Úterý se nazývá jako **šedivé.** Dále tu máme **škaredou středu.** V tento den podle křesťanské předlohy zradil Jidáš Ježíše. **Čtvrtek je zelený** a dle pověry bychom měli sníst něco zeleně vypadajícího. **Velký pátek** byl den, kdy ukřižován Ježíš Kristus. Velice významný den

pro křesťany. **Bílá sobota** to byl den, kdy Ježíše pohřbili do skalního hrobu. Posledním, a tím nejvýznamnějším dnem, je **Boží hod velikonoční**, nebo také **červené pondělí**, kdy

vstal Ježíš Kristus z mrtvých.

V tento den chodí děti hodovat po vesnici. K hodování je potřeba pomlázka, která se se vyrobí pomocí pletení vrbových proutků.

Panuže zde taková pověra, že čerstvě rostoucí proutky symbolizují život a energii. Není totiž pochybou, že se Velikonoce slaví jako příchod jara, kdy vše začíná kvést a zvířátka přinášejí na svět mláďátka.

Rád bych již zažil pořádné Velikonoce, protože je vždy radost přivítat jaro a sledovat krásnou přírodu v celé její plné kráse, ale bojím se, že takové Velikonoce ještě dlouho nebudou. Bohužel.

OBČASNÍK vyrazil mezi vás

INTERVIEW

S PANEM ŘEDITELEM JIŘÍM ŠLÉGLEM

Naši studenti s pomocí paní učitelky Ernestové sestavili několik otázek, které mohli položit komukoli ze školy. Rozhodli se oslovit pana ředitele. Výsledná spolupráce nám nabízí zajímavý rozhovor. V případě pozitivních ohlasů by se tato interview mohla stát pravidelnou rubrikou Občasníku. Přivítáme vaše náměty, připomínky na mailové adrese evidence@odbskmb.cz nebo přímo u paní učitelky Ernestové.

Dobrý den, pane řediteli,

dovolte nám položit Vám několik otázek, které jsme si pro Vás připravili. O odpovědi se chceme podělit s čtenáři našeho školního časopisu Občasníku.

1. Co si myslíte o distanční výuce?

Distanční výuka má řadu výhod, zejména pokud je prováděna opravdu online formou. Až se školní život vrátí do normálu (a tady se domnívám, že to pravděpodobně bude ještě dlouho trvat... 😞), pak bude super kombinace prezenční a distanční formy, samozřejmě ve vyváženém poměru.

2. Jaké je to pracovat jako ředitel střední školy?

Je to opravdu pestrá manažerská „práce“, ředitel školy je personalista, ekonom, psycholog, legislativec, právník, ... a taky učitel! Řečeno slovy klasika: Mě to baví.

3. Jaký sport Vás baví?

Aktivně tenis, cyklistika, pasivně (televizně či divácky) tenis, hokej, fotbal, zimní sporty, cyklistika,.... Sleduju všechny zajímavé sporty mimo těch bojových...

4. Kdy bude další volno?

Velikonoční prázdniny a související svátky...

5. Máte rád kočkoholky?

A měl bych je snad nemít rád? 🐾

6. Udělám maturitu?

Pokud dávaš přípravě na ni to, co potřebuje, tak odmaturuješ. Štěstí a úspěch opravdu patří připraveným!! 👍

7. Oblíbený fyzik?

Albert Einstein. Stephen Hawking. A staří antičtí géniové!!

8. Kolik hodin denně věnujete škole?

Tolik, kolik potřebuje. 😊 Škola je přeci ženského rodu. 🐰

9. Bude výlet do aquaparku?

To bych taky rád věděl. Už kdyby to tak bylo možné, moc bych to všem přál.

10. Co si myslíte ohledně tahanic u maturit?

Rozhodně nic dobrého, stejně tak jako si nic dobrého nemyslím o chaotickém konání a celkové „odpovědnosti“ naší vlády, v jejímž čele stojí osoba bez morálky a svědomí. Bohužel... 😞. Jsem ale opravdu rád za to, že maturita nebude pouze úřední formalitou.

11. Nemohly by být hodiny online od 9:00? Kvůli soustředěnosti žáků.

Nevidím zásadní důvod, proč by se žák na výuku nemohl soustředit již od 08:00 h. 😊 Žák může vstávat později než když cestuje do školy, takže je krásně odpočínutý a nesporně připravený podat plnohodnotný vzdělávací výkon. 😊

12. Co bych chtěl změnit ve prospěch žáků a učitelů?

Super otázka, na kterou by kompletní odpověď „obsadila“ celý Občasník. Takže jen velmi stručně: Přeji si zlepšit vztahy učitel – žák tak, aby učitelé více rozuměli potřebám a možnostem žáků a žáci, aby více chápali konání učitelů. To vše na základě psaných i nepsaných pravidel.

13. Baví Vás Vaše práce?

Ano, stále ano!! 😊

14. Jak jste se stal ředitelem naší školy?

Jmenováním v roce 1998... V letech 1995–1998 jsem na naší škole „zástupcoval“ a v letech 1981–1995 jsem učil na místním Gymnáziu Dr. J. Pekaře matematiku a fyziku.

15. Je těžké vést střední školu?

Jak kdy. Je zásadní mít kolem sebe šikovné, odpovědné a pracovité kolegyně a kolegy. Na obtížnost si tedy převážně nestěžuji.

16. Jaký máte plat?

Děkuji za optání, nikdy jsem si nestěžoval.

17. Vždy jsem se chtěl zeptat na peněžní náklady a povinnosti s finanční administrativou, které se vztahují ke školní budově a jejího zařízení.

Rozpočet školy na kalendářní rok činí cca 65 milionů Kč.

18. Jestli máte více starostí teď anebo když se učilo běžným způsobem.

Domnívám se, že je to stejné.

***Pane řediteli,
děkujeme za Váš čas a ochotu si s námi
popovídat. Přejeme Vám hodně zdraví!***

DĚKUJI ZA ADRESOVANÉ OTÁZKY A VŠEM PŘEJI PEVNÉ ZDRAVÍ A VÍRU V LEPŠÍ VZDĚLÁVACÍ ČASY.

ANKETA

VYTVOŘENÁ MARCELOU ERNESTOVOU

Anketa je průzkum názorů, odpovědí na otázky u skupiny respondentů. Význam ankety může být v zajímavosti odpovědí. Otázky formou dotazníku byly poslány žákům 1.B, 1.D, 1.L a 3.L. Účast v anketě byla ponechána na jejich vůli. Posuďte sami, jak žáci odpovídali, co je zajímavé, co by si přáli, co jim chutná, jak vnímají distanční výuku a další.

1. Jakou cizí zemi byste chtěli navštívit a proč?

Lukáš Bláha: Chtěl bych navštívit víc zemí, ale asi nejvíc mě to láká do Ameriky a Anglie. Do Ameriky bych se chtěl kouknout na ty vysoké stavby, obecně jak to tam chodí a také bych se tam chtěl kouknout z hlediska sportu. Do Anglie bych se chtěl kouknout určitě do Liverpool na fotbal a do Londýna na památky.

Vojtěch Černoorský: Chtěl bych navštívit Dominikánskou republiku, protože tam je krásné moře.

Ladislav Gogela: Spojené arabské emiráty, velmi bohatá země v poušti.

Jakub Matucha: Turecko, protože jsem tam už byl a moc se mi tam líbilo.

Jakub Smolan: Japonsko – kultura

Jan Dunovský: New York kvůli městu New York.

Dominik Müller: Amerika, konkrétně New York

Sebastian Popovič: Japonsko, velmi se mi líbí kultura

Matěj Skřivánek: Michigan, USA, např. výkonná auta

odpovídá **1.B**

2. Které místo v ČR máte rádi a opakovaně navštěvujete anebo které byste navštívit chtěli?

Lukáš Bláha: Oblíbené místo mám v Janských Lázních, kam každý rok jezdíme na apaluchu. Chtěl bych se podívat na Moravu.

Vojtěch Černoorský: Třeboň – lázeňské město

Ladislav Gogela: Stará Boleslav

Jakub Matucha: Praha, protože to tam je hezký.

Jakub Smolan: Prahu – protože tam mám kamarády.

Jan Dunovský: Praha

Dominik Müller: Bezděz, Doksy, Česká Lípa

Sebastian Popovič: Praha

Matěj Skřivánek: plochodrážní(fotbalový) stadion Mšeno

3. Na co byste se zeptali světové a české osobnosti?

Lukáš Bláha: Chtěl bych se setkat Juice Wrldem a zeptal bych se ho, kde získával texty pro svoje písničky a s Janem Husem. Pálí to?

Vojtěch Černožský: Wayne Gretzky. Kolik času věnoval tréninku? Jaromír Jágr – vážím si jeho sportovních výkonů. Kolik času věnoval tréninku?

Ladislav Gogela: Paul Walker, jakou nejvyšší rychlostí jel? David Novotný, jestli by šel do pokračování Okresního přeboru?

Jakub Matucha: Messi, jaký to je hrát v týmu Barcelona? Jaromír Jágr, protože je to velmi známá osobnost v naší zemi, jaké je to být tak známý?

Jakub Smolan: Will Smith – Jak se z vás stala celebrita? Jakub Kohák – jak moc vás baví být celebritou?

Jan Dunovský: Travis Scott, Rapper Nik Tendo

Dominik Müller: Paul Walker, jakou nejvyšší rychlostí jel? David Novotný, Jestli by šel do pokračování Okresního přeboru?

Sebastian Popovič: Leonardo Di Caprio, jestli byl rád za Oskara? Ondřeje Sokola, proč odešel z pořadu Partička?

Matěj Skřivánek: Bill Gates, co ho vedlo k založení Microsoftu? Vladimír Coufal, kde se mu hrálo líp, jestli ve Slávii nebo ve Westhamu?

4. Oblíbené jídlo, zvíře?

Lukáš Bláha: Bábovka do hrnku. Hodně mám rád psy, protože se rádi mazlejí a jsou věrní.

Vojtěch Černožský: Smažený sýr a hranolky. Pes, protože je to nejlepší přítel člověka. Věrnost.

Ladislav Gogela: bez odpovědi

Jakub Matucha: Boloňské špagety. Pes, protože psa mám a je to moje nejoblíbenější zvíře.

Jakub Smolan: Šunkofleky. Lišky, protože jsou roztomilé.

Jan Dunovský: Špagety s parmazánem. Asi kuře, protože mi chutná.

Dominik Müller: Špagety. Kočka, nevím, prostě mám rád kočky.

Sebastian Popovič: Halušky. Delfín, přátelský.

Matěj Skřivánek: Bílý jogurt s mandarinkou a Grankem. Medojed kapský, i přes svou velikost (výška 25-30 cm, délka 70-105 cm) je agresivní, silné a podle Guinnessovy knihy rekordů nejvíce nebojácné zvíře.

5. Na co byste se zeptali ředitele školy?

Lukáš Bláha: Jak se máte?

Vojtěch Černožský: Co si myslí ohledně tahanic okolo maturit?

Ladislav Gogela: Asi na nic.

Jakub Matucha: Kdy půjdeme do školy?

Jakub Smolan: Jak jste se stal ředitelem naší školy?

Jan Dunovský: nevím

Dominik Müller: Baví Vás Vaše práce? Jaké řešíte problémy?

Sebastian Popovič: nic

Matěj Skřivánek: na nic

6. Jakou otázku (slušnou) bych spolu se svými rodiči položil naší politické reprezentaci? (i konkrétní jméno)?

Lukáš Bláha: Zeptal bych se Andreje Babiše, kdy už tohle všechno skončí.

Vojtěch Černožský: Miloš Zeman. Myslíte si, že politika skutečně nejde dělat slušnou formou?

Ladislav Gogela: bez odpovědi

Jakub Matucha: bez odpovědi

Jakub Smolan: Koho napadají tyhle opatření?

Jan Dunovský: Táta: Zeptal bych se Babiše, kdy si konečně oblékne pruhovaný mundur, když už je tak slušivě ostříhaný.

Dominik Müller: Nic, nikomu.

Sebastian Popovič: bez odpovědi

Matěj Skřivánek: Dominiku Feri, protože se jako jeden z mála politiků snaží srozumitelně komunikovat s občany naší země. Zeptal bych se ho, co ho vedlo ke kariéře politika?

7. Co vám dala a vzala distanční výuka? Po čem se vám stýská, co děláte jinak než dříve?

Lukáš Bláha: Na začátku distanční výuky jsem začal doma víc posilovat, pomáhat doma rodičům. Tak stýská se mi po normálním životě, kamarádech a určitě po fotbale. Je na tom pozitivní to, že trávím víc času s rodinou.

Vojtěch Černožský: Starat se více o zvířata. Osobní kontakt se spolužáky a učiteli. Nemohu chodit plavat. Stýská se mi po návštěvě kina. Neztrácím čas cestováním do školy a zpět, tento čas mohu věnovat přípravě na vyučování a úkolům.

Ladislav Gogela: bez odpovědi

Jakub Matucha: Začal jsem cvičit, ztratil jsem dobré známky, je mi líto toho, že je to furt horší a horší s Covidem-19, stýská se mi po spolužácích, můžu spát déle a je to pohodlnější.

Jakub Smolan: Začal jsem se věnovat škole, nic, ničeho, svobodě, nemusím vstávat brzo do školy.

Jan Dunovský: Mrzí mě, že nedělám momentálně žádný sport, je mi líto, že naše vláda nezvládla situaci, pozitivní na tom asi nic není.

Dominik Müller: Začal jsem se více učit, nic, nic, nic, nic.

Sebastian Popovič: Nic, nějaké ty vědomosti, protože ta online na to není nejlepší, kamarádi, nic pozitivního nevidím.

Matěj Skřivánek: Pravidelně používat PC, volný čas, ztráty volného času, po kamarádech, nic.

1. Jakou cizí zemi byste chtěli navštívit a proč?

Jan Bartoš: Rád bych navštívil Ameriku. Chtěl bych vidět sochu Svobody, Empire State Building, Dysnieland.

Petr Soukup: Egypt, chtěl bych se podívat na pyramidy

Josef Kočí: Ameriku, kvůli kultuře a památkám.

Ondřej Špringl: Colorado, na Grand Canyon

odpovídá 1.D

2. Které místo v ČR máte rádi a opakovaně navštěvujete anebo které byste navštívit chtěli?

Jan Bartoš: Mám rád Krkonoše, protože rád lyžuji a mám rád procházky po horách.

Petr Soukup: lesy

Josef Kočí: Prahu, protože se tam furt něco děje. Třebíč, kvůli Bazilika svatého Prokopa.

Ondřej Špringl: Liberec Kristýna camp, dá se tam dobře koupat, je to tam takové odpočinkové. České Švýcarsko, chtěl bych vidět přírodní mosty ze skály.

3. Na co byste se zeptali světové a české osobnosti?

Jan Bartoš: bez osobnosti. Podepsali byste se mi na plakát?

Petr Soukup: Dwayne Johnson

Josef Kočí: Noah Schnapp. Jak se v takovém věku vyrovnává se slávou? Jana Krause, jakou nejzajímavější věc se díky rozhovorům dozvěděl?

Ondřej Špringl: Petr Čech. Jaký byl jeho sen, když byl malý? Leoš Mareš. Kolik měl celkem kauz?

4. Oblíbené jídlo, zvíře?

Jan Bartoš: boloňské špagety, surikaty

Petr Soukup: špagety, pes

Josef Kočí: hamburger, pes určitě, mops je nejlepší rasa

Ondřej Špringl: toast, lenochod, muže si dělat, co chce, chodí na záchod jednou týdně

5. Na co byste se zeptali ředitele školy?

Jan Bartoš: Pane řediteli, pojedeme do aquaparku?

Petr Soukup: bez odpovědi

Josef Kočí: Jestli by nebylo lepší mít online hodiny od 9:00 kvůli soustředění žáků?

Ondřej Špringl: bez odpovědi

6. Jakou otázku (slušnou) bych spolu se svými rodiči položil naší politické reprezentaci? (i konkrétní jméno)?

Jan Bartoš: bez odpovědi

Petr Soukup: bez odpovědi

Josef Kočí: bez odpovědi

Ondřej Špringl: bez odpovědi

7. Co vám dala a vzala distanční výuka? Po čem se vám stýská, co děláte jinak než dříve?

Jan Bartoš: Vzala mi kontakt s kamarády a dala, že můžu být doma.

Petr Soukup: bez odpovědi

Josef Kočí: Stýská se mi po tom, že nemůžu jít s kamarády do kina, to mě mrzí, jednoznačně jsem zlenivěl, od té doby, co jsme doma, jsem ztratil motivaci ke všemu, nového nic.

Ondřej Špringl: Začal jsem být déle vzhůru, začal jsem cvičit, cvičím, stýská se mi po různých akcích a koncertech.

Otázky zajímaly a zároveň na ně odpovíděla i Lenka Červená z 2.B

Ráda by navštívila Francii. Chtěla by se podívat na Eiffelovu věž. V České republice chce navštívit Lom Velká Amerika.

Ze světových osobností by oslovila Migueeml Duarte Nascimento, portugalského světového plavce. Zeptala by se ho, co ho přivedlo k plavání. Z českých celebrit by to byl Jakub Děkan a otázka by směřovala k tomu, jak se dostal ke zpěvu.

Otázku by položila i panu řediteli a to, kdy povolí studentům praxe, protože si myslím, že jsou pro ně v tuhle chvíli dost důležité.

Politické reprezentace by se zeptala, jak to chtějí vyřešit s dalšími maturitami, protože aspoň dnešní maturanti byli ve školách první, druhé a polovina třetího ročníku, ale my ne.

Její oblíbené jídlo je svíčková a sushi.

Distanční výuka ji dala čas na sebe.

Vzala ji praktické vyučování, v tuhle chvíli dost důležité.

1. Jakou cizí zemi byste chtěli navštívit a proč?

Matěj Čelikovský: Austrálii, zajímavá divočina.

Matyáš Černík: Spojené státy americké

Filip Stach: Ameriku kvůli penězům.

David Fridrichovský: Japonsko, protože japonská kultura je odlišná od ostatních amerických nebo evropských kultur, vše, co vidíme, je přitažlivé a vzrušující. Japonsko má také mnoho tradičních atrakcí, které se liší od ostatních zemí: nákupní čtvrti v Tokiu, hora Fuji-san, ledové sochy na severních ostrovech, náboženská místa v Kjótu, Hirošimě atd. A také bych chtěl ochutnat japonské jídlo.

Jakub Hrobský: Španělsko, kvůli fotbalovému týmu FC Barcelona, který je můj nejoblíbenější.

Jaroslav Krejčík: Pravděpodobně Spojené státy americké, konkrétně Kalifornii, protože bych chtěl navštívit San Francisco nebo Los Angeles

Petr Kubánek: Španělsko, protože je to krásná a zajímavá Země.

Milan Haňka: Ameriku, protože je to můj sen od dětství.

Ondřej Šlégr: Švýcarsko

Kateřina Smutná: USA - je to jiná kultura a chtěla bych ji poznat a taky si procvičit a zlepšit se v angličtině

Jan Sobotka: Filipíny, moje sestra tam byla na dovolené a když jsem viděl všechny ty fotky přírody, zvířat atd. tak jsem byl ohromen a řekl jsem si, že se tam chci někdy podívat.

odpovídá 1.L

2. Které místo v ČR máte rádi a opakovaně navštěvujete anebo které byste navštívit chtěli?

Matěj Čelikovský: Asi Šumava, už jsem tam byl a jel bych znova, anebo Krkonoše.

Matyáš Černík: Nejradši mám vlaky, je v nich klid.

Filip Stach: Já mám rád Krkonoše, protože tam je dost čistý vzduch a jsou tam sjezdovky.

David Fridrichovský: Mé oblíbené místo v ČR jsou Jizerské hory.

Jakub Hrobský: Mám rád Prahu, kvůli památkám, ale zároveň kvůli nákupům.

Jaroslav Krejčík: Mám rád okolí Břeclavi. Například zámek Lednice

Petr Kubánek: Poděbrady, protože je to město, ve kterém jsem vlastně vyrostl.

Milan Haňka: Nejradši mám celou Moravu.

Ondřej Šlégr: Plzeň

Kateřina Smutná: České Švýcarsko - je zde krásná krajina, ještě jsem tam nebyla.

Jan Sobotka: Nemám vyloženě oblíbené místo, ale podle fotek se mi hodně líbil lom Malá Amerika.

3. Na co byste se zeptali světové a české osobnosti?

Matěj Čelikovský: Napadá mě Mr. Bean a zeptal bych se ho na to, jestli ho baví hrát jeho role? Jaromír Jágr. Jak těžká byla cesta na vrchol?

Matyáš Černík: Chtěl bych se setkat s PewDiePiem a od nás s panem Veselovským. Chtěl bych se zeptat na to, jestli je baví jejich práce?

Filip Stach: chtěl bych se setkat s Jaromírem Jágrem. protože hraje hokej a pak bych se chtěl setkat s McGregorem.

David Fridrichovský: bez odpovědi

Jakub Hrobský: V Česku nejspíš s Pavlem Nedvědem a zeptat se ho na rady ohledně fotbalu. Ve světě s Lionelem Messim, protože ho obdivuji a zeptal bych se ho, jak se stal nejlepším hráčem na světě.

Jaroslav Krejčík: Elon Musk, Zeptal bych se ho, jestli bych mohl letět na Mars? Z Česka bych se zeptal Jiřího Babici a zeptal bych se ho na nejlepší recept co má?

Petr Kubánek: Elon Musk, Čeho všeho chcete ještě dosáhnout? (*samozřejmě anglicky*) Tomáš Souček Co je pro Vás nejdůležitější?

Milan Haňka: Cristian Ronald, Tomáš Souček

Ondřej Šlégr: Jeff Bezos, Zeptal bych se ho na slevu při nákupu v Amazonu. Martin Mikyska, Zeptal bych se, kolik lidí naštvál.

Kateřina Smutná: Tom Hiddleston, českou nemám

Jan Sobotka: Chris Hemsworth – Jaká scéna při natáčení Avengers byla pro něj nejnáročnější? Tomáš Souček – Do jakého týmu by se chtěl v jeho fotbalové kariéře dostat?

4. Oblíbené jídlo, zvíře?

Matěj Čelíkovský: naše svíčková, zahraniční Quirito Lední medvěd, protože mi přijde takový mírný, ale zase si nenechá všechno líbit a mláďata jsou roztomilá.

Matyáš Černík: lasagne, kočkoholky. Jsou roztomilé a neodporují UwU

Filip Stach: palačinky, líbí se mi psi, protože je to jedno z mála zvířat, které umí poslouchat na slovo

David Fridrichovský: pizza, krkavci, protože jsou velmi inteligentní. Tito ptáci umí mimikovat zvuky a dokonce i hlas člověka a dokáží spolupracovat v párech, aby získali jídlo.

Jakub Hrobský: kebab, líbí se mi psi, protože jsou to úžasná zvířata, která dokážou zlepšit náladu

Jaroslav Krejčík: katův šleh, tuleň, protože je prostě roztomilý

Petr Kubánek: žraločí steak s chimichurii, orel, protože vypadá majestátně, jako vrcholný predátor , kterým bezpochyby je.

Milan Haňka: kebab v tortille, pes, nejlepší přítel člověka

Ondřej Šlégr: to, ve kterém je maso, nebo je sladké, jelen, má nohy

Kateřina Smutná: svíčková, Určitě psi. Jsou to skvělí společníci a jsou věrní.

Jan Sobotka: řízek s jakoukoliv bramborovou přílohou, už od mala mám nejlepší vztah ke psům, přesněji k rasám jako zlatý retrívr, jorkšírský teriér, bullmastif a hnědý labrador

5. Na co byste se zeptali ředitele školy?

Matěj Čelíkovský: Jaký sport má nejradši?

Matyáš Černík: Máte rád kočkoholky?

Filip Stach: Jaké to je pracovat jako ředitel?

David Fridrichovský: Proč jste se stal ředitelem? Baví vás to?

Jakub Hrobský: Kdy bude další volno?

Jaroslav Krejčík: Jaký má plat?

Petr Kubánek: Kdy půjdeme zase do školy?

Milan Haňka: Jaký je to být ředitelem?

Ondřej Šlégr: Jestli udělám maturitu?

Kateřina Smutná: Asi nemám žádné otázky.

Jan Sobotka: Žádná otázka mě nenapadá.

6. Jakou otázku (slušnou) bych spolu se svými rodiči položil naší politické reprezentaci? (i konkrétní jméno)?

Matěj Čelíkovský: bez odpovědi

Matyáš Černík: bez odpovědi

Filip Stach: bez odpovědi

David Fridrichovský: bez odpovědi

Jakub Hrobský: bez odpovědi

Jaroslav Krejčík: bez odpovědi

Petr Kubánek: bez odpovědi

Milan Haňka: bez odpovědi

Ondřej Šlégr: bez odpovědi

Kateřina Smutná: bez odpovědi

Jan Sobotka: bez odpovědi

7. Co vám dala a vzala distanční výuka? Po čem se vám stýská, co děláte jinak než dříve?

Matěj Čelíkovský: Víc jím a déle spím.

Matyáš Černík: Nemůžu si jít koupit ani pití, jelikož je to mimo okres.

Filip Stach: Zhubnul jsem 5 kg, protože jsem začal posilovat.

David Fridrichovský: Upřímně, skoro vůbec nic. Jen mám méně pohybu a musel jsem si zvyknout na online studium.

Jakub Hrobský: Mám více času na cvičení, takže postava.

Jaroslav Krejčík: Moje váha.

Petr Kubánek: Mám mnohem víc času na pohybovou činnost. Paradoxně jsem víc venku než jsem byl před koronavirem. U nás zatím největší rány dostává naše oblečení, protože ho nemáme, kde koupit (krom e-shopu) a tak nám zbývá už jen pár kousků. Poslední věcí, kterou u nás covid změnil, je komunikace v rodině. Zlepšila se.

Milan Haňka: Začal jsem na sobě více pracovat.

Ondřej Šlégr: Mám o 5 hodin více nahráno v Lolku.

Kateřina Smutná: Řekla bych, že se toho u mě moc nezměnilo. Začala jsem jen trochu více cvičit doma, protože se teď nikam nemůže, ale jinak nic moc.

Jan Sobotka: Začal jsem alespoň jednou týdně cvičit

1. Jakou cizí zemi byste chtěli navštívit a proč?

Bartoloměj Borovský: Rumunsko, jelikož jsem si myslel, že tam je poušť a země je zajímavá svou spojitostí s upíry.

Karolína Bodzková: Kubu je tam krásně, je tam moře, mluví se tam španělsky, má nádhernou kulturu a nádhernou hudbu.

Marek Hlouch: Jednou bych chtěl navštívit USA, protože se mi líbí jejich města a příroda.

František Ulrich: Japonsko, protože bych i celkem rád bych zažil tu jejich dopravu, a navíc tam jsou v technologii dost napřed.

Martin Kolomazník: Chtěl bych navštívit Ameriku, protože je to ve všech filmech a rád bych se podíval do Los Angeles.

Filip Riess: Francie, je to velmi krásné a romantické město pro zamilované páry.

Martin Spejchlík: Švýcarsko, protože se mi líbí ty hory, jezera, prostě krásná idylka a nezníčená příroda.

odpovídá 3.L
s bonusovou otázkou

2. Které místo v ČR máte rádi a opakovaně navštěvujete anebo které byste navštívit chtěli?

Bartoloměj Borovský: Opakovaně navštěvuji zámek Lemberk v severních Čechách. Rád bych se někdy podíval znovu do Vyškova.

Karolína Bodzková: Nikdy jsem nic moc někam necestovala a celkově mě turistika v České republice moc neláká, spíš obecně ráda chodím do lesa/do přírody.

Marek Hlouch: Drábské světničky, protože to je krásná příroda a je tam klid.

František Ulrich: Opakovaně navštěvuji park Chlum konkrétně Katův kříž, protože jsou tam super procházky. A rád bych navštívil nějaké místo mimo můj okres, ale konkrétně asi opět Mikulov.

Martin Kolomazník: Rád bych znova zavítal do hospody. Rád bych se podíval na nějaký hrad.

Filip Riess: Navštěvuji opakovaně náš hrad Bezděz ve Bělé pod Bezdězem. Je velmi pozoruhodný.

Martin Spejchlík: Místo v ČR, které opakovaně navštěvuji, tak je naše škola, už po 3 roky, a supermarket Albert. Školu navštěvuji z důvodu, abych uměl nové věci, potkal nové lidi a mohl jít dále na školu a díky tomu dělat to, co mě baví. A supermarket Albert? Mají dobré ceny a velký výběr. Chtěl bych se kouknout do NP Šumava. Tento NP se mi zalíbil, když jsem na něj dělal na základní škole referát. Třeba se tam někdy podívám.

3. Na co byste se zeptali světové a české osobnosti?

Bartoloměj Borovský: Chtěl bych potkat Ondřeje Pražana a udělat s ním interview o jeho práci. Ze světových celebrit jsem se chtěl vždy setkat se sériovým vrahem jménem Jeffrey Dahmer a položit mu otázku o jeho pubertě.

Karolína Bodzková: Quentin Tarantino, Jaký film považuje za jeho magnum opus. Daniel Vávra, Kde všude se inspiroval ve tvorbě postav a příběhu pro Mafii ½.

Marek Hlouch: Chtěl bych se zeptat Martina Fourcade. Jaké to bylo 7 let všechno v biatlonu?

František Ulrich: Nejraději bych se setkal s Kazmou a zeptal bych se ho, zda bych nemohl účinkovat v jeho další kontroverzní show. A se zahraniční celebritou by byl nejspíše Eminem a zeptal bych se ho na feat.

Martin Kolomazník: Denzel Curry, kdy udělá nové album. Skupina Kryštof a zeptal bych se, kdy chtějí udělat koncert.

Filip Riess: Fotbalista Cristiano Ronaldo, Jak být lepším a lepším fotbalistou?

Martin Spejchlík: Keanu Reeves, Zeptal bych se ho na to, jaké to bylo hrát ve filmu Matrix? David Švehlík, Zeptal bych se ho, jestli je těžké dělat dabing a hrát ve filmech a jestli je těžké mít za všechny okolnosti kamenný obličej.

4. Oblíbené jídlo, zvíře?

Bartoloměj Borovský: trdelník bez zmrzliny, italské těstoviny, líbí se mi noční můry

Karolína Bodzková: bramborové placky se špenátem, guacamole, obecně mě fascinuje hmyz, nejradši mám strašilky a kudlanky, protože mají zajímavou anatomii a ráda o nich čtu.

Marek Hlouch: svíčková, hamburger, mám rád pandu, protože je roztomilé, hezké zvíře

František Ulrich: řízek s bramborovou kaší anebo klasika svíčková a cizí bude určitě hamburger nebo pizza. Psy, protože jsou věrní a co občas předvedou je i zábava.

Martin Kolomazník: svíčková, sushi, mám rád kočky, protože jsou roztomilé

Filip Riess: Pes, říká se, že je nejlepší přítel člověka.

Martin Spejchlík: Moje oblíbené české jídlo je česneková polévka a rajska omáčka a nesměl bych zapomenout na domácí svíčkovou. Z cizích krajů je to prostý hamburger nebo pizza. Krásné propojení chutí a navíc vůbec nejsou složité na výrobu. Mám rád hady a pavouky. Ale je těžké odpovědět, proč se mi líbí, to nevím. Líbí se mi už od malička. Nejspíše to bude tím, jak jsou exotický a zajímaví.

5. Na co byste se zeptali ředitele školy?

Bartoloměj Borovský: na peněžní náklady a povinnosti s finanční administrativou, které se vztahují ke školní budově a jejího zařízení

Karolína Bodzková: nemám otázky

Marek Hlouch: Kdy se vrátíme do školy a jaký bude příští rok?

František Ulrich: Zda by mi nechtěl poskytnout maturitu zdarma? Paní učitelky Ernestové, zda by se škola nemohla zapojit do školních turnajů ve hře League of Legends?

Martin Kolomazník: Chtěl bych se jich zeptat na to, jak se mu daří.

Filip Riess: Jak bude probíhat výuka v dalším školním roce?

Martin Spejchlík: otázku bych spíše položil paní Mikešové, protože jsme se naposledy viděli na začátku školního roku, myslím, že to bylo září. A zeptal bych se jí: Jak se má? Co dělá, když se nikde dělat nic nedá? A jestli jsou s manželem zdraví.

6. Jakou otázku (slušnou) bych spolu se svými rodiči položil naší politické reprezentaci? (i konkrétní jméno)?

Bartoloměj Borovský: Chtěl bych se zeptat pana ministra Jana Blatného, jestli ví, jak se nosí respirátor.

Karolína Bodzková: nemám otázky

Marek Hlouch: Kdy už skončí všechna ta opatření?

František Ulrich: No, když to musí být slušně, tak mě opravdu nic nenapadá.

Martin Kolomazník: radši ne

Filip Riess: Slušně asi ne :-)

Martin Spejchlík: Nezlobte se paní učitelko, ale raději bych tuto otázku vynechal.

7. Co vám dala a vzala distanční výuka? Po čem se vám stýská, co děláte jinak než dříve?

Bartoloměj Borovský: Dala mi samostatnost a pohled na tím, jak ji ostatní nemají (někdo třeba ztloustnul :-))

Karolína Bodzková: Vzala mi zážitky, dala mi více času s rodinou a schopnost naučit se učit.

Marek Hlouch: Podle mě mi nic nedala, protože to je nuda a někteří učitelé si dělají, co chtějí, ale stěžují si, že toho mají hodně.

František Ulrich: Distanční výuka mi určitě vzala můj úžasný spánkový režim, ale zároveň mi dala více zkušeností se samostudiem.

Martin Kolomazník: Sociální život

Filip Riess: Neřekl bych sice, že jen distanční výuka, ale tahle celá doba. Uvědomil jsem si, že si život musíme opravdu užívat naplno a neváhat možností a příležitostí.

Martin Spejchlík: Díky distanční výuce můžeme vstávat déle, mít více volného času (jak kdy). Ale jenom pořád sedíme před PC nebo telefonem a fyzicky nic neděláme. DV nám dala určitě nové zkušenosti, že se umíme přizpůsobit situaci.

8. Zkuste si vybavit nějakou osobnost z doby minulé (i nedávné), která by podle vás zvládla svou autoritou dnešní těžkou dobu.

Bartoloměj Borovský: Sauli Niinistö, prezident Finska

Karolína Bodzková: české osobnosti – Rudolf Cortés, sestry Allanovy, světové osobnosti – Gorillaz, Frank Sinatra, Chuck Berry

Marek Hlouch: Washigton

František Ulrich: Grigorij Jefimovič Rasputin, protože už jen podle písničky je poznat, že měl opravdu tuhý kořínek

Martin Kolomazník: Myslím si, že by to nezvládl Václav Havel nebo T.G.M. Myslím si že by byli velice vytočení z dnešní vlády.

Filip Riess: Adam Vojtěch

Martin Spejchlík: T.G. Masaryk. Byl velmi vlivný a s lidmi to uměl

PŘIDANÁ HODNOTA ANKETY

recept na oblíbené jídlo

Bábovka do hrnku

Lukáš Bláha, 1.B

Suroviny:

- 4 lžíce hladký mouky
- 2 lžičky prášku do pečiva
- 1 vejce
- 2 lžíce Granka
- 4 lžíce moučkového cukru
- 3 lžíce mléka
- 3 lžíce oleje

Postup:

Všechny ingredience smícháme v misce a připravíme těsto. Potom vezmeme půllitrový hrnek a vytřeme ho olejem a dáme na to hrubou mouku. Na konec tam dáme těsto a dáme na 3 minuty do mikrovlnky.

Boloňské špagety

Jakub Matucha, 1.B

Suroviny:

- olej 2 lžíce
- velká cibule 1 ks
- uzená slanina 50 g
- velká mrkev 1 ks
- řapíkatý celer 2 řapíky
- česnek 2 stroužky
- mleté maso (směs hovězího a vepřového) 750 g
- plnotučné mléko 100 ml
- víno (červené nebo bílé) 100 ml
- cukr krupice 1 lžička
- rajský protlak 2 plné lžíce
- sekaná rajčata 800 g (2 plechovky)
- sůl a čerstvě namletý pepř
- sušené oregano 1 lžička
- bobkový list 2 ks
- špagety k podávání
- nastrohaný parmazán k podávání

Quirito

Matěj Čelikovský, 1.L

Suroviny:

200 g eidam sýr
200 g uzený eidam
150 g sýr čedar
2 ks kuřecí prsa
250 g hladká mouka
3 ks tortilla, olej
barbeque omáčka
koření na kuře
grilovací koření

Postup:

1. Mouku smícháme s grilovacím kořením v míse a obalíme ve směsi kuřecí prsa nakrájená na plátky.
2. Na pánvičce si rozpálíme olej a osmažíme obalené kuře.
3. Na tortillu dáme sýry, posypeme kořením. Přidáme maso a pokapeme Barbeque omáčkou.
4. Tortilu přeložíme na půl a dáme do stolního grilu. Kdo nemá gril, může použít mikrovlnou troubu (1-3min).
5. A je hotovo!

Žraločí steak s chimichurri

Petr Kubánek, 1.L

Suroviny:

žraločí steak, půlka červené cibule, půlka bílé cibule, česnek, zelená, červená, žlutá paprika, olivový olej, brambory, máslo, limetková šťáva, oblíbené koření na ryby

Postup:

- Nejdříve si předvaříme brambory. Osušený steak posypeme kořením na ryby.
- Na pánvičku dáme máslo, olivový olej a opékáme steak z každé strany.
- Mezitím rozmixujeme na kousky cibule, papriky, česnek, petrželku. Dochutíme solí, limetkou a olivovým olejem. Necháme odstát.
- Brambory nakrájíme na plátky a orestujeme na pánvi.
- Servírujeme na talíř steak, na který nanese chimichurri a přelijeme výpekem.

Palačinky

Filip Stach, 1.L

Suroviny:

200 g hladké mouky
400 ml mléka
2 vejce
1 lžice rozpuštěného másla

INTERVIEW

BARTOLOMĚJE BOROVSKEHO S ONDŘEJEM PRAŽANEM

Pane Ondřeji Pražane, přeji Vám dobrý den, mé jméno je **Bartoloměj Borovský**, pořádám s Vámi interview pro Občasník, školní časopis Střední odborné školy a Středního odborného učiliště, Mladá Boleslav, Jičínská 762.

Můžete se nám představit a stručně popsat vaši nynější kariéru?

Zdravím všechny čtenáře, mé jméno je Ondřej Pražan, poslední 3 roky se věnuji managementu e-sport týmu, který jsem sám založil v září 2017. Moje práce je zajišťovat chod týmu, od těch nejobyčejnějších úkolů, jako objednávání dresů, přes jednání s hráči, až po jednání se sponzory, je to práce hodně různorodá, a proto ji také nedělám sám a mám okolo sebe tým lidí, kterým věřím a každý člověk se specializuje na jinou činnost. Já tedy dělám od každého trochu, ale moje hlavní zaměření je interní fungování, to znamená komunikace s trenéry, manažery a hráči samotnými.

Jak jste se k vedení a založení takové organizace dostal, kde a jak ji nyní vedete?

Dostal jsem se k tomu poté, co jsem si asi rok zkusil hrát kompetitivně sám, nahlédl jsem na scénu, ale uvědomil

jsem si, že jako hráč bych to asi nikam sám nedotáhnul, a tak jsem se na to zkusil podívat s jiným úhlem pohledu. V té době ještě moc kvalitních organizací nebylo, takže jsem se rozhodl, proč to nezkusit a teď už u toho budu 4 roky.

Jak jste se dostal k Vašemu logu a názvu? Byly nějaké prototypy?

Původní název organizace jsem převzal z názvu týmu, ve kterém jsem hrával Overwatch, E-rekted, postupem času a s přibývajícimi poznámkami jsme se rozhodli jméno i logo změnit, kvůli profesionalizaci. Padlo několik různých nápadů, až jednou přišel návrh od našeho, dnes již bývalého, spolupracovníka MrRičiho, "Gifted", což se nám zalíbilo, protože Gifted = nadaný. Tak jsme věděli, že jsme chtěli být Gifted, nadaní, pak jsme přemýšleli, jaké zkratky týmů to jsou a nikdo neměl

GG, takže proto jsme se rozhodli pro Gifted Gaming. Co se loga týče, tak to jsme se dlouho nemohli rozhodnout, jak by mělo vypadat. Pak jsme nakonec zvolili zrcadlově naproti sobě 2 G a jsme s tím celkem spokojení.

Máte již už určitou zkušenost z minulosti, a dokázal byste říct, co je na vaší práci to nejtěžší?

-Řekl bych všechno a nic, myšleno tak, že člověk si ty úkoly může udělat tak těžké, jak chce podle toho, jak vysoký má standart na kvalitu, ale co je nejtěžší na téhle práci, tak bych určitě musel říct vytrvat, protože jakožto sportovní tým, budete ze začátku hodně prodělávat, ale když vydržíte, stojí to za to.

Kdo jsou Vaši zaměstnanci? Jde pouze o Vaše aktivní hráče?

-Jak už jsem zmiňoval v odpovědi předtím, ne nejsou, máme trenéry, analytiku, mentálního kouče a v budoucnu uvažujeme i o kondičním trenérovi. jinak samozřejmě vedení které se stará o chod organizace, včetně mě, a pak to jsou samostatní hráči, co tvoří jádro celé organizace a bez nich by to nešlo. :)

Vážíte si silné reklamy a propagandy? Můžete jmenovat svoje přední sponzory?

- Samozřejmě, že ano, co se týče sportovních a e-sportovních klubů, tak bych řekl, že hned po jejich účelu vyhrávat turnaje, tak je to prostě reklamní plocha se spoustou možností propagace, dresy, web, loga v grafice, či dokonce jméno sponzora v názvu – což jsme vlastně pro rok 2021 udělali a spojili své jméno se značkou uRage, která vyrábí herní periferie, takže naše jméno je nyní

Gifted.uRage, jako důkaz o generálním partnerství.

Mimo práci, jaké koníčky máte, co posloucháte za hudbu, čemu jinému se věnujete?

-Popravdě moje práce je můj koníček, strašně mě baví to, co dělám a jsem rád že dělám to co dělám, protože v tom vidím určitě

budoucnost, jinak ve volném čase pořád hraji PC hry, koukám na filmy anebo třeba jen tak jdu vyvenčit psa. Co se žánru hudby týče, tak jsem jeden z těch lidí, co poslouchá tak nějak všechno, ale nepravidelně.

Kde sám sebe vidíte za 5 let?

Doufám že pořád ve své pozici, už třeba i se zlatou medailí z Mistroství české republiky v PC hrách :)

Děkuji za Váš čas pro rozhovor.

SMÍCH

Víte, že prý smích vám může prodlužovat život? Tak pojďme se společně zasmát s vírou v lepší zítřky.

Mám města, ale ne domy.
Mám hory, ale ne stromy.
Mám řeky, ale ne ryby. Kdo jsem? (řešení hledejte v Občasníku)

Petr Fletr pletl svetr. Pletl
Petr Fletr svetr?
Svetr pletl Petr Fletr
(kdo to řekne nejrychleji?)

„Vstávej synku, musíš do školy!“
„Maminko, já tam nechci, oni mě tam vůbec neberou, smějí se mi... Opravdu tam musím jít?“ „Musíš, musíš, vždyť jseš učitel.“

Kmotře Petře, nepřepepřete mi toho vepře, jak mi, kmotře Petře, toho vepře přepepříte, tak si toho přepepřeného vepře sám sníte. (vyhrává ten, kdo to řekne nejvíce krát)

Přijde paní učitelka do třídy a ptá se: „Děti, kdo si myslí, že je hloupý, ať si stoupne.“ Všichni sedí, jenom Pepíček se postaví. Paní učitelka se ho ptá: „Pepíčku, ty si myslíš, že jsi hloupý?“ Pepíček: „To ne, ale je mi trapný vás nechat stát samotnou!“

Měříte můj život v hodinách a sloužím vám tím, že zanikám. Jsem rychlá, když jsem hubená a pomalá, když jsem tlustá. Vítr je můj nepřítel. (řešení hledejte v Občasníku)

Měla babka v kapse brabce, brabec babce v kapse píp. Zmáčkla babka brabce v kapse, brabec babce v kapse chcíp. (kolikrát za sebou se Ti podaří to říct?)

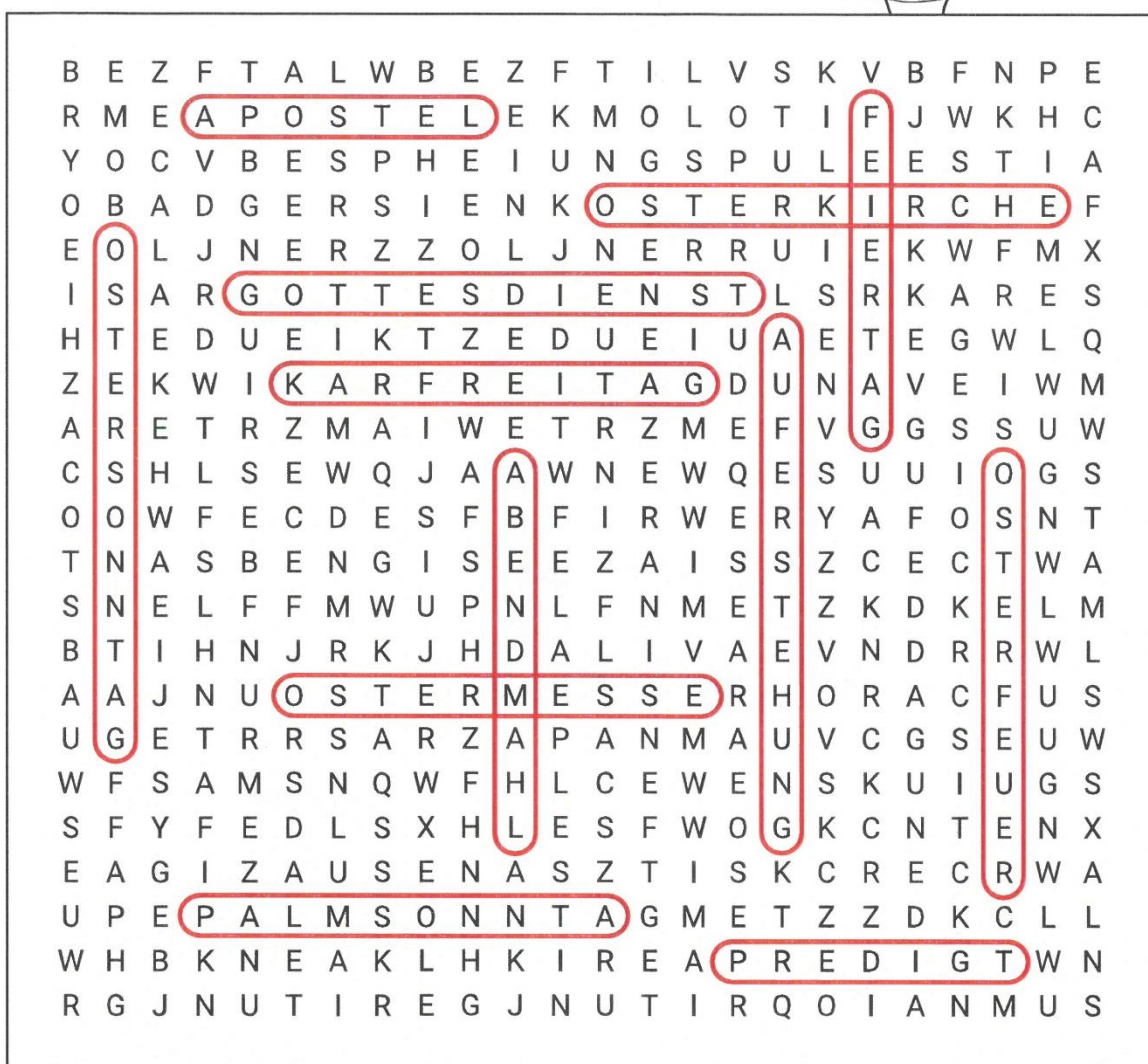
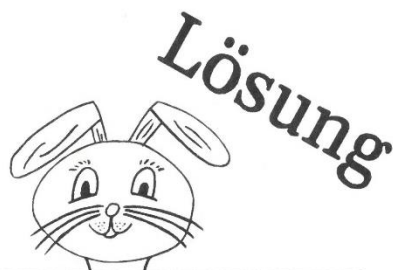
Více zábavy na <https://czechtheworld.com/nejlepsi-ceske-jazykolamy/#ixzz6qayQe9ze>

ŘEŠENÍ NĚMECKÉ OSMISMĚRKY

Osterrätsel

Buchstabengitter für Erwachsene

In diesem Buchstabengitter befinden sich die unteren 12 Osterwörter.
Die Wörter können waagrecht oder senkrecht im Gitter angeordnet sein.
Wenn Sie ein Wort gefunden haben, kreisen Sie dieses mit einem Stift ein.

Osterkirche

Feiertag

Gottesdienst

Karfreitag

Ostermesse

Osterfeuer

Auferstehung

Predigt

Ostersonntag

Abendmahl

Palmsonntag

Apostel

www.raetseldino.de

